

**“Gelijkwaardigheid is een mensenrecht,
geen Privilege”**

UBUNTU CONNECTED **FRONT**
(UCF)

concept

**Verkiezingsprogramma 2021-2025:
“Manifest voor NL Transformatie”**

December 2020

<https://ubuntuconnectedfront.com/>

Ter nagedachtenis en ter ere van onze spirituele en moedige voorouders die zonder angst tegen onderdrukking voor onze vrijheid hebben gestreden,

dat wij nu met verantwoordelijkheid de morele plicht van de door hen gevoerde strijd als zijnde hun nalatenschap aanvaarden en voortzetten,

opdat niets Afrikanen of mensen van Afrikaanse afkomst ervan zal weerhouden hun volledige soevereiniteit te herwinnen en hun waardigheid te herstellen!

Dat wij in ons handelen een voorbeeld mogen zijn van die voorouderlijke spiritualiteit, door met overtuiging en toewijding, met eenheid zonder uniformiteit, met broederschap en zusterschap, vastbesloten en met succes te zullen blijven strijden voor waarheid en rechtvaardigheid voor een ieder omdat wij pas vrij zijn wanneer wij allen vrij zijn.

Laat Ubuntu en de principes van Ma'at gedurende deze strijd onze gidsen zijn!

INHOUD

VOORWOORD 7

LEESWIJZER 11

HOOFDSTUK 1: GRONDBEGINSEL & KERNWAARDEN 12

1.1.Grondbeginsel

1.2.Kernwaarden

HOOFDSTUK 2: VISIE, MISSIE EN STRATEGIE 16

2.1.Visie

2.2.Missie

2.3.Strategie

2.3.1.De Transformatie Agenda

2.3.2.Het Transformatie begrip

2.3.3.Reparatory Justice

2.3.4.Herstellen en Compenseren

2.3.5.Het Transformatie Programma

HOOFDSTUK 3: ALGEMENE THEMA'S 23

THEMA 1: DE DEMOCRATISCHE RECHTSSTAAT 26

DE PROGRAMMAPUNTEN 27

1.1.Het Kinderrecht

1.1.1.Keurmerk Racismevrije School

1.1.2.Woordenboek Racistisch Taalgebruik

1.1.3.Examentoets 'Kennis over Raciaal en Etnisch profileren'

1.2.Het recht op samenkomst en om te demonstreren

1.2.1.Herwaardering van 'Activisme'

1.3.Het recht op zelfbeschikking

1.4.Referenda

1.5. Covid-19 vaccinaties

- 1.6.Pedofilie
- 1.7.Abortus
- 1.8.Verkrachting
- 1.9.Prostitutiebeleid
- 1.10.Het recht op onafhankelijke wetenschap
- 1.11.Recht van vrije meningsuiting
 - 1.11.1.Het recht op vrije meningsuiting
 - 1.11.2.Verruiming Artikel 1 van de Grondwet
- 1.12.Het Recht op Voeding, Huisvesting, Schoon (drink)water,
 - Energie
 - 1.12.1.Huisvesting & Woningbeleid
 - 1.12.2.Water en Energievoorziening
 - 1.12.3.Voedselbanken
 - 1.12.4.Voedselverspilling en Vernietiging

THEMA 2: ECONOMIE 36

DE PROGRAMMAPUNTEN 39

2.1.1.Versterken van de Thuisconomie

THEMA 3: WERK EN INKOMEN 40

DE PROGRAMMAPUNTEN 41

3.1.Sociaal Maatschappelijk Produceren,
Consumeren en Investeren

3.1.1.Multinationals

3.1.2.Werkgeversbelasting

3.1.3.Het inkoopbeleid van de overheid

3.1.4.Pensioenfondsen

3.1.5.AOW-gat

3.1.6.Plattelandsontwikkelingen

3.2.Inkomen

3.2.1.Functiewaarderingsystemen

3.2.2.Invoering Basisinkomen

THEMA 4: MILIEU EN KLIMAAT 44

DE PROGRAMMAPUNTEN 45

4.1.Ecologische Voetafdruk (EVA)

- 4.2.Intensieve Veehouderij
- 4.3.Het Midden- en Kleinbedrijf
- 4.4.Promoten van kleinschalige /streekproducten

THEMA 5: ONDERWIJS 46

DE PROGRAMMAPUNTEN 47

- 5.1.Invoeren van leerlijnen op het gebied van levenswijsheid en levensvaardigheden
- 5.2.Leerplannen vanuit meervoudig perspectief
- 5.3.Weekendscholen
- 5.4.Het leenstelsel
- 5.5.De basisschooladvisering
- 5.6.Intercultureel Onderwijs

THEMA 6: VEILIGHEID 49

DE PROGRAMMA UITGANGSPUNTEN 49

THEMA 7: VLUCHTELINGEN EN MIGRATIEBELEID 50

DE PROGRAMMA UITGANGSPUNTEN 50

THEMA 8: EUROPA 50

DE PROGRAMMA UITGANGSPUNTEN 50

THEMA 9: INTERNATIONALE HANDEL EN INTERNATIONALE SAMENWERKING 51

HOOFDSTUK 4: CARIBISCH NEDERLAND 53

Achtergrond

1. Staatkundige vernieuwing
2. BES-eilanden
3. Juridische status: Openbaar lichaam
4. Evaluatie onderzoek
5. Overname van de regering van St. Eustatius
6. 2020 - Tien jaar na de staatkundige herinrichting
7. De sociale en economische situatie

DE PROGRAMMAPUNTEN 56

- 7.1.Sociale zekerheid
- 7.2.Het onderwijssysteem

HOOFDSTUK 5: THE BLACK AGENDA

59

VN Decennium Actieplan

4.1. PIJLER ERKENNING 64

DE PROGRAMMAPUNTEN 64

4.1.1.Zichtbaarheid mensen van Afrikaanse afkomst

4.1.2.Representatie mensen van Afrikaanse afkomst

4.1.3.Slavernij is misdaad tegen de menselijkheid

4.1.4.Etniciteit en Nationaliteit in artikel 1 van de Grondwet

4.1.5.Erkennen & Toepassen van de term Afrofobie

4.1.6.Nationale 1 juli Herdenking

4.1.7.Intersectionele discriminatie

4.1.8.Nationaal Forum Civil Society van Afrikaanse afkomst

4.2.PIJLER RECHTVAARDIGHEID 73

DE PROGRAMMAPUNTEN 74

4.2.1.Anti-Racisme maand.

4.2.2.Nationale Raad Reparatory Justice

4.2.3.Naamsverandering

4.2.4.Onderzoek naar de effecten van de Maangamizie

4.2.5.Maatregelen ten behoeve van de verbetering van de psychische gezondheidszorg

4.2.6.Onderzoek naar veelvuldig voorkomende medische ziekten bij mensen van Afrikaanse afkomst In het Koninkrijk

4.3. PIJLER ONTWIKKELING 82

DE PROGRAMMAPUNTEN 84

4.3.1.Nationaal Actieplan VN Decennium

4.3.2.Nationaal Instituut voor Afrikaanse Diaspora Vraagstukken

4.3.3.Mensenrechten- en cultuureducatie

VOORWOORD

Transformatie naar een eerlijker Nederland

Het jaar 2020 zal om verschillende redenen niet snel uit ons collectief geheugen worden gewist. Ik vergelijk het met een internationale vlucht van Schiphol naar een luchthaven in Noord- of Zuid Amerika waarbij het vliegtuig boven de Atlantische Oceaan in een heftige turbulentie terechtkomt. Een ogenschijnlijk normale vlucht verandert plotseling in een onzekere beangstigende reis waarbij je niets anders rest dan de instructies van de gezagvoerder op te volgen in de hoop dat de eindbestemming van de vlucht zonder problemen wordt bereikt.

Het politieke en maatschappelijke klimaat in de wereld was uitermate turbulent. Het jaar begon met de bosbranden in Australië, de wereldwijde Covid-19 pandemie en de moord op de Amerikaanse George Floyd die mede door de Black Lives Matter beweging wereldwijd de grootste golf aan protesten tegen discriminerend politiegeweld veroorzaakte sinds het Amerikaanse burgerrechtentijdperk van de jaren 1950 en '60.

Nederland heeft evenals Amerika een lange traditie van onderdrukking van burgers van Afrikaanse afkomst en deze traditie wordt tot de dag van vandaag mede in stand gehouden door voornamelijk politieke onwil bij de beleidsbepalers in ons land. Erkenning van het fenomeen institutioneel racisme lijkt in de politiek maar mondjesmaat terrein te winnen. Na de toeslagenaffaire bij de belastingdienst waarbij grootschalig en systematisch sprake was van institutioneel racisme zou je toch denken dat alle politieke partijen het zouden gaan begrijpen. Maar niets bleek minder waar, het virus dat racisme heet blijkt helaas te diep geworteld te zitten in de structuren van onze instituties en instellingen.

Echter, de Covid-19 pandemie legde op uiterst pijnlijke wijze de zwakke plekken van onze samenleving bloot en maakte op grote schaal zichtbaar wat velen al lang wisten. Het was dan ook niet verassend dat de hoogste percentages slachtoffers van de pandemie vooralsnog in de meest gemarginaliseerde gemeenschappen in Nederland voorkwamen, waaronder burgers van Afrikaanse afkomst en Afrikanen in de diaspora.

Dat de impact van zoiets willekeurig als een pandemie, hoe catastrofaal ook, zo verband kan houden met iemands raciale identiteit, is niet alleen zeer problematisch – maar tevens een

bevestiging van het falen van onze huidige politieke en economische beleidsstructuren. De raciale economische ongelijkheid is mede het gevolg van de eeuwenlange geschiedenis die de witte mannelijke elite heeft bevoorrecht met financiële voordelen om zo rijkdom voor zichzelf te kunnen verwerven inclusief de daarmee gepaard gaande intergenerationele voordelen voor hun kinderen. Overheidsbeleid voorzag hen van de nodige privileges om in alle sectoren van onze samenleving (op het gebied van financiën, gezondheidszorg, arbeidsmarkt, onderwijs en politiek) enorme voordelen te vergaren die van generatie op generatie werd doorgegeven. Deze voordelen werken door tot de dag van vandaag, en zijn in de strijd om gelijke rechten in de loop van de eeuwen breder verspreid geraakt onder de witte bevolking.

In tegenstelling tot de witte privileges werden zwarte burgers tijdens de periode van de Trans-Atlantische slavernij en daarna door 'Jim Crow-achtige' wetgeving en moderne 'Black Codes' van generatie op generatie belemmerd of uitgesloten zich op politiek, sociaal en economisch vlak op gelijke voet met witte burgers te ontwikkelen wat door de eeuwen heen mede heeft geleid tot de huidige raciale welvaarts kloof.

Pandemie of geen pandemie: de immorele devaluatie van zwarte burgers zit ingebakken in onze politieke economische structuren en een effectieve aanpak om dit te veranderen laat door gebrek aan politieke wil veel te lang op zich wachten. Door de pandemie en de dood van George Floyd is deze raciale ongelijkheid onder een vergrootglas komen te liggen waardoor zelfs voor de grootste ontkenners duidelijk is geworden dat het Nederlandse politieke en economische systeem op dit punt volledig faalt.

De recente globale ontwikkelingen hebben veel witte Nederlanders die voorheen geneigd waren om systemisch racisme af te doen als een mythe, de raciale welvaarts kloof als een product van zwarte culturele pathologie en het discriminerende politieoptreden als een kwestie van een paar rotte appels doen beseffen dat de realiteit een andere is. Ook bij hen is inmiddels het besef doorgedrongen dat de raciale welvaarts kloof en raciaal profileren niet het gevolg is van 'zwart gedrag' maar met (institutioneel) racisme en discriminatie enerzijds en witte privileges anderzijds.

Het politieke en maatschappelijke klimaat is nog steeds turbulent. Een derde COVID-19 golf is een feit, de polarisatie voert de boventoon en er heerst een ongelooflijk chagrijn. Zonde. Want de oplossing hebben we volledig in eigen hand door bijvoorbeeld de maatregelen van sociale

distantie in acht te nemen. Hetzelfde geldt voor het bestrijden van het andere virus dat racisme heet. Ook dat vaccin hebben wij al decennia in ons bezit want het vaccin zijn wij ook in dit geval zelf. Een eerlijke samenleving met gelijke kansen is voor een ieder ongeacht je kleur, geslacht, sociale klasse, etniciteit, nationaliteit, leeftijd, religie, beperking, seksuele geaardheid, dus wel degelijk mogelijk. Maar dit is slechts realiseerbaar met politieke wil en de bereidheid van wit Nederland om afscheid te nemen van hun privileges om zo een meer gelijke verdeling van vrijheid te creëren (Ik ben omdat Wij zijn). Zijn wij als samenleving nu eindelijk zover om ons economisch goed te herdefiniëren door de principes van moraliteit, rechtvaardigheid en duurzaamheid te omarmen? De meest recente ontwikkelingen stemmen mij echter hoopvol dat we een volgende stap voorwaarts kunnen maken.

Het UCF Transformatie programma erkent dat de raciale politieke, sociale en economische ongelijkheid diepgeworteld is in alle gelederen van onze samenleving en dat veranderingen in de marge (symptoombestrijding) dit niet snel zullen doen verminderen. Om een einde te maken aan decennia en generaties van (institutioneel) racisme en structurele discriminatie, hebben we een transformatie nodig, d.w.z. een gedurfde fundamentele gestructureerde herziening van onze wetten en economie nodig. Deze herziening verwerpt de racistische en ongefundeerde retoriek dat onwetendheid en persoonlijke verantwoordelijkheid van zwarten mensen de oorzaak is van raciale ongelijkheid.

Het UCF Transformatie programma bevat geen verkiezingsretoriek of mooie praatjes over wat we in de komende kabinetsperiode allemaal kunnen bereiken. Ons programma is het begin van iets nieuws, een revolutie om het systeem Nederland te herschrijven. Wij brengen de keiharde boodschap die gaat over noodzakelijke verandering, over afrekenen met neo- kolonialisme en raciale ongelijkheid. Raciale ongelijkheid is voor UCF door de recente ontwikkelingen en de Black Lives Matter beweging niet opeens 'in' of 'cool' maar bittere noodzaak. Het is beschamend dat er ondanks de vele door Nederland geratificeerde internationale mensenrechtenverdragen in de 20ste eeuw een nieuwe landelijke politieke partij nodig is om de naleving van de universele fundamentele mensenrechten (raciale, sociale en economische gelijkheid) te bewerkstelligen.

De landelijke gecoördineerde aanpak van de pandemie laat zien wat met politieke wil in een korte tijd kan worden bereikt: De minister-president die als een gezagvoerder zijn passagiers tijdens

een vlucht met hevige turbulentie tot kalmte maant, van instructies voorziet en ze veilig naar hun plaats van bestemming brengt. Ook de massale opkomst bij de "Black Lives Matter" protestmarsen en de vastberadenheid van de nieuwste generatie activisten stemmen mij hoopvol dat de tijd voor verandering eindelijk daar is.

De turbulentie waarmee wij worden geconfronteerd, is voor UCF een duidelijk signaal dat het de hoogste tijd is voor structurele veranderingen. Uiteindelijk zijn wij gearriveerd bij het kruispunt en staan voor de keus: we beginnen met het schrappen en herstellen van alles wat ten grondslag ligt aan raciale sociale en economische ongelijkheid of wij vervolgen onverkort de vertrouwde koers van politieke onwil die wit privilege al decennialang beschermd en die raciale ongelijkheid voor alle niet witte mensen in stand houdt. Onze missie richt zich overduidelijk op het eerste. Het UCF Manifest voor de NL Transformatie is in de geest en traditie van onze spirituele en moedige voorouders een gedurfde maar onvermijdelijke revolutionaire eerste stap om via waarheid, herstel en transformatie te komen tot een nieuwe samenleving die niet alleen mooier en waardevoller zal zijn voor Nederland maar voor de gehele wereld! Een gewonnen strijd tegen de ene vorm van onrecht of uitsluiting is uiteindelijk winst voor iedereen.

Nederland heeft een racistisch verleden en een racistisch heden maar wij kunnen er samen voor zorgen dat wij een gemeenschappelijke toekomst krijgen. 'Black Lives Matter' leuzen scanderen tijdens een protestmars tegen politiegeweld is stap één. De volgende stap is op 17 maart 2021 laten zien dat Black Votes Matter Too. Duurzame systeemveranderingen kan UCF niet alleen realiseren. Daarvoor hebben wij de stem van een ieder nodig want wij kunnen dit alleen samen doen. En met jouw stem gaan Wij het Samen doen! Het is de hoogste tijd! De tijd is nu! If Not Us than Who? If Not Now then When?

UBUNTU, Ik ben omdat Wij zijn!

Mr. Regillio Vaarnold

Partijvoorzitter

LEESWIJZER

Het Concept “Manifest voor NL Transformatie” bestaat uit vijf Hoofdstukken.

Hoofdstuk 1: beschrijft de UCF Grondbeginselen en de Kernwaarden.

In Hoofdstuk 2: wordt inzicht gegeven in de visie, missie en strategie van de partij.

In de Hoofdstukken 3, 4 en 5 geven we inzicht in de thema's en de programmapunten waar we ons in de periode 2021-2025 op zullen focussen.

Hoofdstuk 3 : gaat over algemene politieke thema's.

Hoofdstuk 4: betreft specifieke thema's ten aanzien van Caribisch Nederland. We geven inzicht in de ervaren pijnpunten door de eilandbewoners die de absolute aandacht van UCF hebben.

In Hoofdstuk 5: de UCF 'Black Agenda', is de 'Focus op Zwart' en komen de prioritaire aandachtsgebieden, thema's en programmapunten aan de orde die we ter hand zullen nemen.

HOOFDSTUK 1: GRONDBEGINSEL & KERNWAARDEN

1.1. Grondbeginsel

1.2. Kernwaarden

1.1.Grondbeginsel

UCF heeft gekozen voor het UBUNTUISME als grondbeginsel voor het bedrijven van politiek. Een filosofische stroming waarbij het 'Wij' perspectief - anderen -, essentieel is om een compleet mens te zijn. Anderen zijn dan ook geen bedreiging of beperking, maar juist een verrijking voor persoonlijke groei en de vergroting van de mogelijkheden om succesvol te presteren.

De student heeft de docent nodig, de scholier de leraar in verband met competentieontwikkeling maar ook de medescholieren voor de opbouw van sociale relaties. De stagiaire een bedrijf om het geleerde in de praktijk te beoefenen. De zieke, de verzorgende. Kinderen hebben ouders nodig maar ook de grootouders en de ooms en tantes om het principe van er 'ergens bijhoren' ten volle te kunnen ervaren. De extended familie, alwaar in normale omstandigheden op micro niveau, processen van 'goed bestuur' zich voltrekken en kunnen worden aangeleerd. De groenteboer heeft kopers nodig om zijn bedrijf in stand te houden en om de keten draaiende te houden. De huishoudens, de milieureinigers en handhavers voor een schone leef- en woonomgeving. De politieke partijen het electoraat om politieke invloed te verwerven en uit te oefenen. Ze hebben ook leden, vrijwilligers en donateurs nodig om de organisatie draaiende te houden en in verband met de continuïteit.

De natuurlijke staat van mensen is dat zij gericht zijn op erkenning door anderen om zo een volledig mens te worden. Inherent aan het UBUNTUISME 'Ik ben omdat Wij Zijn' is de mens als centrale wezen in context van de aarde, de natuur, de ecosystemen: dieren en de planten, en het klimaat. Dat is een belangrijke reden om goed te zorgen voor deze belangrijke levensaders. Ubuntu is een concept die zijn weg in ons land heeft gevonden als effectief management instrument.

1.2.Kernwaarden

Het principe van **Ubuntu** gaat uit van leven en wonen in een samenleving waar iedereen meetelt. Uit onderzoek is inmiddels gebleken dat er in Nederland geen sprake is van gelijkwaardigheid en van gelijke kansen voor iedereen. Daarnaast zijn er vele onzichtbare barrières (belemmeringen/obstakels) die worden gevormd door 'gedragsvooroordelen'. Er is sprake van witte privilege, systemische en organisatorische vooroordelen wat maakt dat personen, vaker vanwege hun huidskleur en etnische afkomst niet in aanmerking komen voor topfuncties binnen bedrijven en overheidsdiensten. Er is nog steeds sprake van een 'glazen plafond'. Niet alleen op het gebied van gender maar ook vanwege etnische overwegingen.

En laat niemand beweren dat het niet waar is. In 2017 was de conclusie dat veertig procent van de zestien geanalyseerde verkiezingsprogramma's, voorstellen bevatten die regelrecht met de rechtsstaat in strijd zijn. Dit omdat zij inbreuk maken op de rechtszekerheid, op fundamentele mensenrechten of op de toegang tot een onafhankelijke rechter.

Met de introductie van Ubuntuïsme in Nederland, als nieuwe politieke stroming wil UCF duurzaam samen bouwen aan een samenleving waar alle burgers kunnen genieten van de fundamentele rechten van de mens. Evenals het humanisme is het Ubuntuïsme een stroming die de kracht van de mens centraal stelt, en die uitgaat van eerbied voor elke mens, en van gelijke ontplooiingskansen voor iedereen vanuit vrijheid, verantwoordelijkheid en waardigheid. In de kern gaat het Ubuntuïsme om een pragmatische benadering van nieuwe wegen richting een toekomstige samenleving, die kansen biedt om talenten en ambities succesvol in te zetten voor het bereiken van duurzame (voorspoed)ontwikkeling en vooruitgang voor alle burgers in Nederland. Dit zonder dat daarbij ongeoorloofd onderscheid wordt gemaakt in gender, leeftijd, beperking, etnische- of religieuze achtergrond, nationaliteit, seksuele geaardheid en sociale klasse. Dit is in essentie waar UCF voor staat.

Kernwaarden zijn: menselijkheid, gelijkwaardigheid, mededogen, verdraagzaamheid, solidariteit en burgerschap (het individu) in het belang van de gemeenschap (het collectief).

Met **Connected** benadrukken wij onze verbinding met het universum en de (circulaire)synergie van de verbinding met de specifieke geschiedenissen van alle burgergemeenschappen in Nederland. Geschiedenissen als de klok die ons vertelt waar wij vandaan zijn gekomen en zijn geweest, waar wij nu staan en waar wij nog naar toe moeten. Dit als uitgangspunt voor het bereiken van een samenleving waar iedereen meetelt en er tegelijkertijd oog is voor de specifieke vraagstukken. Want het is de manier om gemeenschappen die nog in een ongelijke en ongelijkwaardige positie verkeren 'omhoog' te trekken.

Kernwaarden zijn: erkenning, rechtvaardigheid, ontwikkeling, respect en verbindend leiderschap.

Met **Front** benadrukken we de intrinsieke motivatie, de wil en de moed om mee te doen, mee te praten en mee te besluiten om zo uit de gemarginaliseerde positie te komen. Geen afhankelijke en afwachtende houding meer, maar initiatief tonen.

Uitgangspunten zijn: de universele fundamentele rechten van de mens, het gelijkheidsbeginsel dat is vastgelegd in de Nederlandse grondwet en de Internationale Verdragen die door Nederland zijn geratificeerd, en het zelfbeschikkingsrecht.

HOOFDSTUK 2: VISIE, MISSIE EN STRATEGIE

2.1. Visie

2.2. Missie

2.3. Strategie

2.3.1. De Transformatie Agenda

2.3.2. Het Transformatie begrip

2.3.3. Reparatory Justice

2.3.4. Herstellen en Compenseren

2.3.5. Het Transformatie Programma

2.1. Visie

Na vier eeuwen ongelijke en ongelijkwaardige behandeling en onrechtvaardige bejegeningen, onder meer op grond van (huids)kleur en afkomst, hebben burgers die zichzelf als 'zwart' definiëren en vooral van Afrikaanse Caribische afkomst schoon genoeg van de incidentele hervormingen (symptoombestrijding) in de marge. Dit in een land dat zichzelf prijst als voorloper op het gebied van mensenrechten. Een land dat de juridische hoofdstad van de wereld 'herbergt' met het Vredespaleis als belangrijke symbool.

Ondanks verschillende goedbedoelde soms ook succesvolle initiatieven tegen raciale economische en sociale ongelijkheid is het na tientallen jaren niet meer te rechtvaardigen om van achtergestelde gemeenschappen te verlangen om nog langer 'geduldig' te blijven. Het Nederlandse consensusmodel heeft bewezen niet in alle situaties het gewenste resultaat op te leveren. Soms is het een kwestie van politieke wil om daadkracht te tonen en positieve acties te stimuleren. Vooral daar waar gemeenschappen niet op eigen kracht veranderingen tot stand kunnen brengen omdat ze gewoonweg niet in de machtsposities verkeren en/of geen politieke en financiële invloed hebben. Om een 'eerlijkere, mooiere en waardevollere samenleving' te creëren die alle Nederlanders verdienen, is het de hoogste tijd voor een gedurfde en gestructureerde fundamentele herziening van de manier waarop we ons land besturen en onze instellingen hebben vormgegeven en ingericht.

De vraagstukken over kansengelijkheid in Nederland die door de Covid-19 pandemie en de protesten, vanwege de dood van George Floyd, worden blootgelegd, zijn te diepgeworteld in onze samenleving om deze met een op symptoombestrijdingsgerichte aanpak te hervormen. Na tientallen jaren kunnen wij concluderen dat er wel sprake is van progressie maar dit is slechts in de marge. Het vaccin tegen het racismevirus hebben wij al sinds mensenheugenis in handen evenals een duurzame oplossing voor het probleem dat racisme heet. Maar ieder initiatief is zinloos als niet wordt overgegaan tot een gestructureerde allesomvattende en rigoureuze herziening (transformatie) van bestuurlijk en organisatorisch Nederland, waarbij ieder nieuw initiatief als onderdeel van het geheel dient. Ad hoc oplossingen of een systeem reset alleen is niet meer voldoende om duurzame veranderingen, voorspoedontwikkeling en vooruitgang te realiseren. Veel te lang is via individuele initiatieven (bottom-up) geprobeerd om oplossingen te vinden voor het racismevirus: de gesel en kwelgeest voor specifieke burgergemeenschappen in ons land.

Het is een zinloze aanpak gebleken, net zoals de grootschalige Nationale aanpak van het Coronavirus zinloos zou zijn wanneer slechts een aantal mensen zich aan de sociale distantiemaatregelen houdt of dat er straks maar een beperkte groep mensen wordt gevaccineerd, ook al begrijpen we de weerstand en het wantrouwen tegen het vaccineren.

UCF gaat ervan uit dat ieder mens uniek is en iets te bieden heeft, maar de praktijk wijst uit dat niet iedereen meetelt en of toegang heeft tot de besluitvormende structuren. Inherent aan het Ubuntuïsme is het herstellen van dit onrecht en daar waar dat nodig is een extra zetje in de rug te geven. 'Ik ben omdat Wij zijn' houdt dus ook in iemand uit een achtergestelde positie te halen en extra aandacht en inzet te geven in situaties waar dat nodig is, bijvoorbeeld door positieve acties.

De Covid-19 pandemie en protestmarsen in de Verenigde Staten van Amerika hebben ook in Nederland laten zien waar de schoen wringt. Ongelijkheid en het ontbreken van gelijke kansen als gevolg van falend beleid en ontbreken van politieke wil.

Het ontbreken van politieke wil kan niet los worden gezien van het systeem van geïnstitutionaliseerd racisme en witte privileges. UCF is van mening dat systematisch racisme en de bestaande ongelijkheid in kansen, vooral voor burgers van Afrikaanse afkomst in onze samenleving niet snel zal verdwijnen zonder een fundamentele transformatie van alle systemen en instituties. Systemen en instituties, die door middel van directe en indirecte belemmeringen (uitsluitingsmechanismen) gelijke kansen in de weg staan. Deze ongemakkelijke en beschamende conclusie heeft geleid tot de oprichting van UCF als landelijke politieke partij en de voornaamste reden voor deelname aan de verkiezingen in 2021. UCF wil met haar Transformatie Manifest een relevante bijdrage leveren aan het tot stand brengen van een eerlijkere samenleving waarbij sprake is van gelijke rechten en kansen voor iedereen.

2.2.Missie

'Ik Ben omdat Wij Zijn' is de allesomvattende slogan als grondslag voor de denkrichting van UCF om de politieke missie waar te maken en te volbrengen. Het bereiken van een harmonieuze samenleving die álle burgergemeenschappen ten goede komt en Nederland menselijker en eerlijker maakt.

De naleving van de (door Nederland geratificeerde) Internationale- en Europese mensenrechten verdragen is voor UCF de basis van het politiek bedrijven. Het vertrekpunt is optimale naleving

van de Nederlandse Grondwet en de door Nederland geratificeerde VN Internationale Verdragen.

Zoals:

Het Europees Mensenrechtenverdrag

Het Internationaal Verdrag inzake de sociale, economische en culturele rechten.

Het Klimaatverdrag.

Het Internationaal Verdrag dat gaat over de uitbanning van elke vorm van rassendiscriminatie (ICERD). Dit verdrag verdedigt grondrechten die als gelijkheidsrechten aan te merken zijn.

Het Internationaal VN Kinderrechten Verdrag.

Het VN-Vrouwenverdrag.

Het VN Verdrag die de rechten van de senioren regelt.

2.3.Strategie

2.3.1.De Transformatie Agenda

Het Conceptuele kader nader beschouwd.

De introductie van een Transformatie Agenda is noodzakelijk omdat de huidige systemen en instrumenten tot nu toe ontoereikend zijn gebleken om de huidige achterstellingen op te heffen voor etnische minderheden en nazaten van de tot slaaf gemaakten. In de visie van UCF gaat ons Transformatie Programma over processen waarbij marginaliseren plaats maakt voor hoop en geloof, institutionele versterking, capaciteitsontwikkeling en capaciteitsopbouw, identiteitsversterking, economische en financiële invloed, eerlijke verdeling van schaarse middelen wat uiteindelijk zal leiden tot samenlevingsopbouw en waardecreatie voor álle Nederlanders. Het op basis van (huids)kleur en/of afkomst en sociale klasse belemmeren van mensen om zich op de sociaal maatschappelijke ladder te ontwikkelen leidt immers tot een sub proletariaat met grotere nadelige gevolgen voor de samenleving als geheel.

2.3.2.Het Transformatie begrip

In deze context kan: 'Transformatie' opgevat worden als een term, een begrip maar ook als een concept. Transformatie als term betekent in het kader van dit verkiezingsprogramma omvorming, herschepping, herbouwing, omzetting, omschakeling of hervorming. Het wordt hier gebruikt in de context van een transformatiebeweging die 'iets ingrijpends wil veranderen met als doel het te verbeteren'. Met de keuze voor deze Transformatie-term geeft UCF betekenis aan het contextuele kader van haar Verkiezingsprogramma respectievelijk de Lange termijn Politieke Agenda (hierin

zijn de standpunten en de speerpunten opgenomen). Voor sommigen kan de term Transformatie radicaal klinken, voor UCF dient de term als het Kompas om ervoor te zorgen dat er geen misverstanden ontstaan over de politieke identiteit, de koers van verandering en de unieke kerncompetenties die UCF wenst uit te stralen. UCF wil dat het duidelijk is voor Nederland, het electoraat in het bijzonder, waarom zij op 17 maart 2021 hun stem moet uitbrengen op UCF.

Met de introductie van het Transformatie begrip laten we zien dat er zoveel meer nodig is om kanselijkheid te realiseren dan er slechts iets over te roepen tijdens verkiezingstijd. Daarnaast benadrukken wij door het gebruik van het Transformatie begrip in het UCF Verkiezingsprogramma de legio aan acties die nodig zijn om systemen die belemmerend werken voor het volwaardig meedoen en functioneren in de Nederlandse samenleving te hervormen. En ook op dit punt laten wij geen ruimte ontstaan voor enig misverstand. Het betreft hier zo goed als alle systemen in ons land waardoor een reset of re-boost geen significant effect meer te weeg zal brengen.

Met ons Transformatie programma geven wij aan dat Nederland als systeem weer terug moet naar de tekentafel omdat het dringend toe is aan een nieuw ontwerp. Samen bouwen aan een nieuwe toekomst is voor UCF dus niet slechts een campagneslogan maar bittere realiteit.

2.3.3.Reparatory Justice

Reparatory Justice is één van de meest onbegrepen concepten vooral als het afkomstig is van nazaten van de tot slaafgemaakten uit de periode van de Nederlandse Slavernij. Dit omdat de associatie met financiële compensatie voor de misdaden tegen de menselijkheid in het verleden een grote belemmering vormde om normale gesprekken te voeren en politieke wil te organiseren.

Juist omdat Nederland nog niet in het reine is gekomen over het verwerpelijk slavernijverleden en de kolonialisering kunnen we niet blijven doen alsof ons neus bloedt. En kunnen we onze volgende generaties niet blijven opzadelen met een onverwerkt verleden. Reparatory Justice is noodzakelijk voor het proces van 'genezing' en 'verzoening' en dat bereik je door het 'verleden' onder ogen te willen zien.

De politiek van UCF is gericht op het stimuleren en realiseren van een sociaal maatschappelijk klimaat, waarbij praten over Reparatory Justice geen taboe meer is.

“No Reparation without education” als voorwaarde voor het vergroten van draagvlak om vervolgens in de volgende Tweede Kamer een vaste Kamercommissie Reparatory Justice aan te stellen. Een commissie die voortbouwt op de verschillende resoluties over Reparatory Justice van het Europees Parlement en de Verenigde Naties en overleg pleegt over alle vraagstukken op het gebied van het Nederlandse slavernij- en koloniaal dossier en die werkt aan effectief uitvoering geven aan mensenrechtenverdragen en instrumenten.

De meerwaarde van UCF in het aanstaande politieke Tweede Kamer bestel moet vooral gezocht worden in de kerncompetenties van de partij en haar politici op het gebied van het Reparatory Justice vraagstuk. Dit is geen arrogantie maar een feitelijke constatering op basis van hoe de politieke partijen zich in de afgelopen tien jaren hebben gemanifesteerd.

2.3.4. Herstellen en Compenseren

Reparatory Justice gaat ook over zelfherstel, zelfwerkzaamheid en zelfredzaamheid. Het gaat over het dekoloniseren van de mindset. Het gaat over mentale, psychologische, culturele, organisatorische, sociale, institutionele, technologische, economische, politieke, educatieve herstellingsactiviteiten. Transitieactiviteiten van elk type die we als samenleving, als burgers nodig hebben om duurzame voorspoedontwikkeling, welzijn en welvaart voor iedereen te garanderen. UCF gaat ervan uit dat de financiële kosten die met deze zelfherstel-agenda gemoeid zijn niet alleen gedragen worden door de gemeenschappen waar het om gaat. Bijvoorbeeld personen die niet lekker in hun vel zitten vanwege de (westerse)familienaam als gevolg van de slavernij, moeten zonder kosten hun naam kunnen veranderen. UCF gaat voor een wettelijke maatregel die dit voorrecht op grond van historische motieven regelt.

Met de Transformatie Agenda is UCF enerzijds eerlijk aan zichzelf en anderzijds aan het electoraat dat voor een samenleving is waar álle geschiedenissen van álle burgers worden erkend. De reconstructie van het geschiedenisonderwijs vanuit een meervoudig perspectief is hiervan tevens een voorbeeld.

2.3.5. Het Transformatie Programma

De inhoud van de Programma's vormt het Kompas voor het bedrijven van politiek door UCF en geeft de richting aan van de Thema's ten behoeve van het verwezenlijken van de UCF politieke idealen over een vooraf bepaalde periode. Niet teveel maar voldoende om niet in te boeten aan geloofwaardigheid, betrouwbaarheid en realisme. UCF gaat voor transitieprogramma's die afrekenen met (raciale) sociale, economische ongelijkheid en is voor (op)waardering van talenten en voor evenredige deelname van mannen en vrouwen in hun diversiteit aan politieke en overige besluitvormende organen. Wij zijn voor gelijke kansen en rechten van iedereen, en benaderen dit vanuit het perspectief van intersectionaliteit, dat wil zeggen dat we met name aandacht schenken aan meervoudige discriminatie, zoals bijvoorbeeld de driedubbele discriminatie (gender, etniciteit, kleur) van zwarte migrantenvrouwen. Daarnaast ondersteunen wij programma's die de waarde van het intergenerationeel perspectief uitstralen en het belang van de 'jongere generatie' in perspectief van de toekomst benadrukken.

We beschrijven de thema's waar we ons in de periode 2021-2025 op zullen focussen in drie afzonderlijke Hoofdstukken. Hoofdstuk 3 gaat over algemene politieke thema's, Hoofdstuk 4 betreft specifieke thema's ten aanzien van Caribisch Nederland en Hoofdstuk 5 thema's van de 'Black Agenda'. De drie Hoofdstukken worden afzonderlijk behandeld maar zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

HOOFDSTUK 3: ALGEMENE THEMA'S

THEMA 1: DE DEMOCRATISCHE RECHTSSTAAT

DE PROGRAMMAPUNTEN

1.1.Het Kinderrecht

1.1.1.Keurmerk Racismevrije School

1.1.2.Woordenboek Racistisch Taalgebruik

1.1.3.Examentoets 'Kennis over Raciaal en Etnisch profileren'

1.2.Het recht op samenkomst en om te demonstreren

1.2.1.Herwaardering van 'Activisme'

1.3.Het recht op zelfbeschikking

1.4.Referenda

1.5. Covid-19 vaccinaties

1.6.Pedofilie

1.7.Abortus

1.8.Verkrachting

1.9.Prostitutiebeleid

1.10.Het recht op onafhankelijke wetenschap

1.11.Recht van vrije meningsuiting

1.11.1.Het recht op vrije meningsuiting

1.11.2.Verruiming Artikel 1 van de Grondwet

1.12.Het Recht op Voeding, Huisvesting, Schoon (drink)water, Energie

1.12.1.Huisvesting & Woningbeleid

1.12.2.Water en Energievoorziening

1.12.3.Voedselbanken

1.12.4.Voedselverspilling en Vernietiging

THEMA 2: ECONOMIE

DE PROGRAMMAPUNTEN

2.1.1.Versterken van de Thuisconomie

THEMA 3: WERK EN INKOMEN

DE PROGRAMMAPUNTEN

3.1.Sociaal Maatschappelijk Producteren,

Consumeren en Investeren

3.1.1.Multinationals

3.1.2.Werkgeversbelasting

3.1.3.Het inkoopbeleid van de overheid

3.1.4.Pensioenfondsen

3.1.5.AOW-gat

3.1.6.Plattelandsontwikkelingen

3.2.Inkomen

3.2.1.Functiewaarderingsystemen

3.2.2.Invoering Basisinkomen

THEMA 4: MILIEU EN KLIMAAT

DE PROGRAMMAPUNTEN

4.1.Ecologische Voetafdruk (EVA).

4.2.Intensieve Veehouderij

4.3.Het Midden- en Kleinbedrijf

4.4.Promoten van kleinschalige /streekproducten

THEMA 5: ONDERWIJS

DE PROGRAMMAPUNTEN

5.1.Invoeren van leerlijnen op het gebied van
levenswijsheid en levensvaardigheden

5.2.Leerplannen vanuit meervoudig perspectief

5.3.Weekendscholen

5.4.Het leenstelsel

5.5.De basisschooladvisering

5.6.Intercultureel Onderwijs

THEMA 6: VEILIGHEID

DE PROGRAMMA UITGANGSPUNTEN

THEMA 7: VLUCHTELINGEN EN MIGRATIEBELEID

DE PROGRAMMA UITGANGSPUNTEN

THEMA 8: EUROPA

DE PROGRAMMA UITGANGSPUNTEN

THEMA 9: INTERNATIONALE HANDEL EN INTERNATIONALE SAMENWERKING

DE PROGRAMMAPUNTEN

Inleiding

Een belangrijk principe van het Ubuntuïsme is Leiderschap in dienst van het Volk of te wel van alle burgergemeenschappen. Het betekent dat bij politieke keuzen er rekening wordt gehouden met de specifieke vraagstukken van de verschillende burgergemeenschappen en daar waar nodig aansturen tot positieve acties, maatregelen, beleid en instrumenten om gelijke kansen te bevorderen teneinde het principe van absolute gelijkwaardigheid te bereiken.

Met de introductie van het Ubuntuïsme als nieuwe politieke stroming in Nederland maakt UCF duidelijk waar de partij voor staat, waar de politieke drijfveren op zijn gebaseerd en waar de prioriteiten liggen: het toewerken naar een samenleving waar alle burgergemeenschappen in hun essentie worden gerespecteerd en zij het genot van alle fundamentele rechten van de mens en vrijheden kunnen ervaren. Een samenleving die kansen biedt om talenten en ambities succesvol in te zetten voor het bereiken van duurzame ontwikkeling in Nederland. Een samenleving waar ieder mens ongeacht gender, leeftijd, beperking, etnische afkomst, nationaliteit, geloofsovertuiging, sociale klasse en seksuele geaardheid meetelt. Dat betekent ook de realiteit niet uit de weg gaan. Nederland qua bevolkingssamenstelling en etniciteit is aan het veranderen. De pure witte Nederlandse etniciteit is aan het veranderen ondermeer ten gevolge van mix relaties en huwelijken. We staan met ons allen dus voor een grote uitdaging wat gevolgen heeft voor de inrichting van de samenleving zodat iedereen zich betrokken voelt. UCF wil een samenleving die uitnodigend is voor alle kinderen die op dit moment moeten leven tussen twee culturen omdat de ene ouder een inheemse Nederlander of Nederlandse is en de andere ouder naast de Nederlandse cultuur, ook een andere cultuur bij zich draagt. Want dat is het Ubuntuïsme: *“Ik Ben Omdat Wij Zijn”*.

Inherent aan Ubuntu is het inzetten van de fundamentele rechten van de mens om daar waar dat nodig is een extra zetje in de rug te geven, om iemand uit een achtergestelde positie te halen.

UCF gaat ervan uit dat ieder mens uniek is en iets bijzonders te bieden heeft.

Zelfbeschikking, de maakbaarheid van de samenleving, talentontwikkeling, gelijke rechten en kansen, (geen uitsluitingsmechanismes), armoedebestrijding en schuldenverlichting, een progressieve op een positieve transitie anticiperende educatie, onafhankelijke media en informatievoorziening ten behoeve van goed ingelichte burgers en bewuste consumenten, internationale handel gericht op duurzame energie en voedselveiligheid, het bewust aansturen

van productieketens naar een concrete invulling van duurzaamheid via een circulaire ketenbenadering, het bevorderen van zelfstandig ondernemerschap, investeren in werkgelegenheid en het inrichten van de samenleving waar niet alleen de markt, maar ook de mens en het milieu meetellen om de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen te bereiken.

De Focus van UCF is gericht op:

THEMA 1: DE DEMOCRATISCHE RECHTSSTAAT

Een Democratische Rechtsstaat zet zich in om alle burgers te beschermen en zal daarom altijd in samenspraak met en in dienst van de totale bevolking regeren. Overheidsinstrumenten voor democratische en participatieve besluitvorming en het recht op informatie middels onafhankelijke media zijn nodig. Dit zodat de stem van iedereen gewaarborgd is. Een Democratische Rechtsstaat is een Staat waarbij de politieke bestuurders alle burgers het gevoel weten te geven dat ze bestaan: jong en oud, wit en zwart, man en vrouw, met en/of zonder beperking, ongeacht herkomst, identiteit en achtergrond. Een belangrijk vertrekpunt van UCF is de naleving van alle door Nederland geratificeerde Verdragen. UCF denkt dat de VN Duurzame Ontwikkelingsdoelen (2015-2030) een goede basis bieden om Nederland eraan te herinneren dat het om zeventien doelen gaat die evenveel aandacht verdienen omdat ze onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden. UCF is vooral geïnspireerd door Doel 17: “Bevorderen van vredige en inclusieve maatschappijen voor duurzame ontwikkeling, toegang tot recht voor iedereen, effectieve, aansprakelijke en inclusieve instituties op alle niveaus”, omdat het kernachtig aangeeft wat de essentie van UCF is: gelijke monniken, gelijke kappen, geen ruimte voor het op na houden van dubbele standaarden. Dat betekent dat bij de toepassing wet- en regelgeving het gelijkheidsbeginsel ook niet uit het oog mag worden verloren. We brengen in herinnering dat in 2017 de Nederlandse Orde van Advocaten constateerde dat veertig procent van de verkiezingsprogramma's voorstellen bevatte die regelrecht met de Rechtsstaat in strijd zijn, omdat zij inbreuk maken op de rechtszekerheid, op fundamentele mensenrechten of op de toegang tot een onafhankelijke rechter.

UCF kan onmogelijk alles in zo'n korte tijd realiseren. Het is een utopie om te denken dat we in vier jaar tijd de UCF Transformatie Agenda kunnen voltooien, maar we willen het proces op gang brengen.

DE PROGRAMMAPUNTEN

1.1.Het Kinderrecht.

Artikel 2 van de Rechten van het Kind stelt dat overheden er alles aan moeten doen om kinderen te beschermen tegen discriminatie. Overheden moeten hun best doen om te zorgen dat kinderen gebruik kunnen maken van hun rechten.

UCF constateert dat op het gebied van het onderwijs een inhaalslag te maken valt. Na ruim veertien/vijftien jaar belangrijke aanbevelingen van de Europese Commissie tegen Racisme en Intolerantie (ECRI) constateren we geen gehoor bij de Top van het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, noch bij de Nederlandse Kinderraad.

De Europese Commissie schrijft in hun algemene beleidsaanbeveling(en) nr. 10: (15 december 2006 & 21 maart 2007) dat er geen plaats is voor racistische stereotypen in het onderwijs, en dat in het onderwijs kinderen onderwezen behoren te worden in het kritisch kijken naar materiaal dat gebruikt wordt op school. Er staat letterlijk: "Ensure that school education plays a key-role in the fight against racism and racial discrimination in society:

By removing from textbooks any racist material or material that encourages stereotypes, intolerance or prejudice against any minority group;

By promoting critical thinking among pupils and equipping them with the necessary skills to become aware of and react to stereotypes or intolerant elements contained in material they use."

Nederland rapporteert in 2017 aan de VN Werkgroep 'on the Universal Periodic Review Werkgroep' dat "alle basis- en middelbare scholen in Nederland een wettelijke verplichting hebben om de sociale veiligheid te waarborgen. Elke school moet samen met alle betrokkenen in de school (leerlingen, leerkrachten, medezeggenschapsraad en ouders) een eigen sociaal veiligheidsbeleid opstellen en het rigoureus toepassen in de dagelijkse werkzaamheden van de school. Het effect van het beleid moet worden gecontroleerd, zodat de maatregelen gebaseerd zijn op de feitelijke situatie op de school en op eventuele veranderingen die plaatsvinden. De wet schrijft voor dat elke school iemand moet aanwijzen om het beleid inzake pesten te coördineren en als aanspreekpunt te dienen."

De voornoemde maatregelen ten spijt constateert UCF dat er na veertien/vijftien jaar nog geen politieke wil is gebleken om tot doelgerichte maatregelen, beleid en instrumenten aan te sturen

om alle schoolkinderen expliciet te vrijwaren van confrontaties met raciale profielen en raciaal taalgebruik. UCF zet in op:

1.1.1. Keurmerk Racismevrije School

Het Keurmerk heeft tot doel pedagogische regimes te certificeren die de antiracisme toets hebben doorstaan. Een onafhankelijke Toetsingscommissie maakt deel uit van het proces van certificering. Met de invoering van zo een toets voorkom je dat schoolmateriaal wordt ontwikkeld die stereotypen, intolerantie of vooroordelen tegen een minderheidsgroep bewust of onbewust aanmoedigt. UCF is voor een Toetsingscommissie die de Keurmerken toekent.

1.1.2. Woordenboek Racistisch Taalgebruik

In het Boek worden termen, begrippen en aanduidingen opgenomen en beschreven die raciaal taalgebruik vertegenwoordigen. Het wordt als vindplaats gebruikt om het bezigen van de woorden die als beledigend, kwetsend en opruiend zijn aangemerkt terug te dringen. Dit als de eerste stap op het gebied van het borgen van een veilige omgeving binnen de pedagogische regimes.

1.1.3. Examentoets 'Kennis over Raciaal en Etnisch profileren'

Om raciaal taalgebruik door pedagogische regimes terug te dringen is UCF voor het inbouwen van een verplichte examentoets waaruit kennis en inzicht blijkt over verwerpelijk taalgebruik en etnisch profileren. Leraren zullen dan onmiddellijk begrijpen waarom ze leerlingen niet met 'zwarte piet' of 'moppie' kunnen duiden en het 'n-woord' kunnen gebruiken. De school is het instituut waar 'goed bestuur' geoefend wordt.

1.2. Het recht op samenkomst en om te demonstreren

Het recht op samenkomst en om te demonstreren zijn belangrijke rechten van de mens. Ze zijn niet zomaar tot stand gekomen. Mensen zijn sociale wezens. Samenkomen op belangrijke momenten, het delen van vreugde en pijn, informatie en ervaringen is een essentiële levensbehoefte. Het ontnemen van de mogelijkheid tot samenkomst, ontnemt mensen ook de mogelijkheid van uitwisseling van demonstreren en dus de mogelijkheid om zich samen sterk te maken voor een gedeeld streven. Het opleggen van beperkingen ontnemt niet alleen de individu families en vrienden belangrijke momenten, het ontnemt de gehele maatschappij de mogelijkheid zich te organiseren en te ontwikkelen; cruciale voorwaarden van kwaliteit van leven.

UCF zet in op:

1.2.1. Herwaardering van 'Activisme'.

Het gaat UCF te ver om ongenueanceerde waardeoordelen toe te kennen aan demonstraties en manifestaties die het disfunctioneren van de democratische rechtstaat blootleggen op het gebied van de fundamentele rechten en vrijheden van de mens. Activisme is een wezenlijk inspraakmiddel ten behoeve van het aan kaarten van (buitenparlementaire) onderwerpen of anderszins. UCF vindt het een uitstekend middel om aan te sturen tot maatschappelijke veranderingen; het bewustmaken van de samenleving over juridische, staatsrechtelijke, sociaal maatschappelijke wantoestanden. Het is een middel om de Doelgroep waarop de acties zijn gericht aan te sturen tot adequaat handelen.

1.3. Het recht op zelfbeschikking

Ieder persoon heeft recht op onaantastbaarheid van haar/zijn lichaam. Iedere burger heeft in een democratie het zelfbeschikkingsrecht. Hier valt ook onder het recht op onaantastbaarheid van het lichaam. Niemand (ook niet de overheid) mag beslissingen nemen over onze lichamen (of de lichamen van onze naasten, die mogelijk niet voor zichzelf op kunnen komen) zonder onze toestemming.

Het is duidelijk dat de overheidsmaatregelen op basis van politieke overwegingen in verband met de Covid-19 pandemie, een enorme impact hebben op alle aspecten van het (menselijk) leven, en op alle publieke en private sectoren in de samenleving. Het wordt steeds duidelijker hoe belangrijk het is om als mens de vrijheid te hebben om met het volle verstand goed afgewogen, vrije keuzes te kunnen maken.

Het afdwingen van (onvrije) keuzes aan de hand van opgelegde maatregelen - en het toekennen en afnemen van privileges op basis van het wel/niet volgen van een door derden opgelegde agenda - wordt door UCF beschouwd als dictatoriaal. Met andere woorden als haaks op de hard bevochten rechten die inherent zijn aan de democratische rechtsstaat. UCF zet in op:

1.4.Referenda

Ten behoeve van meer betrokkenheid van burgergemeenschappen en belangengroeperingen. Deze moeten actief worden betrokken in het meedenken en meebepalen over de achtergronden, maatregelen en consequenties over allerlei vooraf afgestemde maatregelen, bijvoorbeeld in tijden van crisis. En burgers zodoende in staat stellen om verregaande keuzes te kunnen maken aan de hand van gefundeerde informatie en onderbouwd onderzoek vanuit een meervoudig perspectief door onafhankelijke deskundigen.

1.5. Covid-19 vaccinaties

Farmaceutische producenten van vaccinaties en overheden, moeten aansprakelijk worden gesteld voor persoonlijke lichamelijke en psychische schade als gevolg van een vaccinatie.

UCF zal onder geen beding meewerken aan vaccinatieprogramma's, waarvan de effecten niet onderzocht zijn en/of de onderzoeksresultaten niet publiekelijk kenbaar zijn gemaakt.

UCF huldigt pleidooien: dat autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor besluiten op het gebied van vaccinaties, de allereerste moeten zijn om zich te laten vaccineren.

UCF huldigt de pleidooien over transparantie op het gebied van de samenstelling en inhoud van aangeboden vaccins.

UCF huldigt ook het standpunt voor openheid over de resultaten van studies op het gebied van de impact van de vaccins op het DNA-systeem en daarmee ook de impact op onze nakomelingen.

1.6.Pedofilie

UCF is hierover duidelijk in haar standpunt.

Wij zijn tegen het normaliseren van pedofilie. Wij zijn van mening dat het verenigingsrecht niet mag gelden voor structuren die pedofilie bedrijven en of het promoten ervan tot missie en doel hebben. Dat is de reden dat wij tegen de oprichting zijn van de Partij voor Naastengeliefde, Vrijheid en Diversiteit, en distantiëren ons hier van het misbruiken van het woord diversiteit in dit kader.

1.7.Abortus

UCF gaat uit van het recht van de vrouw tot zelfbeschikking over haar eigen lichaam. In dit kader is het de vrouw die beslist of ze wel of niet zwanger wenst te worden. Ongewenste zwangerschappen zijn een kwestie van gezondheidszorg en geen strafrechtelijke kwestie.

Hoewel UCF de visie huldigt van het recht op bescherming van het ongeboren kind, gaat UCF ervan uit dat er situaties kunnen ontstaan die abortus rechtvaardigen. UCF is van oordeel dat op dit moment geen reden is tot zorg over wat in de wet is geregeld. UCF is wel bezorgd over de oncontroleerbare situaties, soms vanwege schaamte. Anderzijds is UCF blij met de dalende trend van tienerzwangerschappen.

1.8.Verkrachting

(Massa)verkrachtingen zijn fenomenen die vooral als oorlogstactiek worden/werden ingezet tijdens oorlogen en gewapende conflicten. Het zijn praktijken die maar liefst drie eeuwen als geoorloofd middel zijn beschouwd tijdens het verwerpelijke slavernijverleden en kolonialisme.

Verkrachtingen zijn ook de dagelijkse realiteit. UCF verwijst in dit verband ook naar huiselijk geweld, geweld tegen vrouwen en Gender-based geweld in Nederland en in dit verband naar het Istanbul mensenrechtenverdrag.

Dankzij de wereldwijde Vrouwenbeweging is na tientallen jaren bereikt, dat de VN-Veiligheidsraad op 31 oktober 2000 de Resolutie 1325 heeft aangenomen waarin Lidstaten worden aangemoedigd deze fenomenen te erkennen en in wet- en regelgeving te verankeren als misdaden tegen de menselijkheid. Daarnaast zijn om de uitvoering van Resolutie 1325 te versterken verschillende Resoluties aangenomen die zich op verschillende aspecten van Resolutie 1325 concentreren.

UCF huldigt het standpunt dat “seks in alle omstandigheden op basis van gelijkwaardigheid en wederzijdse goedvinden de norm is en dat alle slachtoffers van verkrachting worden beschermd door het recht”.

1.9.Prostitutiebeleid

UCF pleit voor positieverbetering van sekswerkers en de de-stigmatisering van sekswerk, maar is kritisch naar de totstandkoming van een nieuwe wet voor het landelijk prostitutiebeleid. Dit beleid is volgens meerdere onderzoeken juist niet gericht op de veiligheid van de sekswerkers.

Het is voor UCF belangrijk dat mensenhandel en misstanden in de seksindustrie voorkomen of verminderd worden maar het UCF verwacht echter niet dat de beoogde doelen met de invoering van de Wet Regulering Sexwerk zullen worden behaald. Sterker nog, studies wijzen uit dat met dit wetsvoorstel, misstanden zullen toenemen en de positie van sekswerkers ernstig zal verslechteren.

UCF ziet in navolging van het onderzoek en verzoek van het Sekswerk Collectief dat:

De voorgestelde Wet Regulering Sekswerk wordt ingetrokken. Er definitief afgezien wordt van een (landelijke) vergunningplicht voor sekswerkers.

Er definitief gestopt wordt met het criminaliseren van sekswerkers zonder vergunning, hun klanten en werkrelaties.

UCF wil een wet gebaseerd op:

Gelijke mensen- en arbeidsrechten voor sekswerkers en gelijke toegang tot zakelijke dienstverlening.

Zeggenschap en autonomie van sekswerkers te respecteren, de (rechts)positie van sekswerkers te versterken en hen bij het evalueren, implementeren en ontwerpen van (nieuwe) wetgeving en beleidsvoorstellen te betrekken.

1.10. Het recht op onafhankelijke wetenschap

UCF heeft ook een standpunt over onafhankelijk onderzoek en dat is ten aanzien van het recht van de Nederlandse burger om te weten door welke partijen wetenschappelijke instituten en onderzoekscentra(en/of delen hiervan en/of specifieke onderzoeken) gefinancierd worden. Wetenschappelijke publicaties gefinancierd met publieke gelden moeten altijd beschikbaar gesteld worden aan het publiek. Bij de disseminatie en publicaties van onderzoeksresultaten gefinancierd met gelden uit de private sector moet de opdrachtgever altijd vermeld worden.

1.11. Recht van vrije meningsuiting

UCF is van oordeel dat over de hele wereld volkeren hebben gestreden voor de verschillende rechten en vrijheden waaronder het recht op vrije meningsuiting. UCF vindt het niet kunnen als politici over dit vraagstuk doen alsof zij het primaat hebben op dit mensenrecht. Vooral als er rekening wordt gehouden dat het de Europese kolonisorator is geweest die de fundamentele rechten van de gekoloniseerden paal en perk hebben gesteld.

“De vrijheid van meningsuiting geldt voor elke burger, ook voor politici. Het wordt echter beperkt door de artikelen 137c en artikel 137d van het Wetboek van Strafrecht, die opzettelijke belediging van of het aanzetten tot haat, discriminatie of geweld tegen een groep personen wegens hun ras,

godsdienst of overtuiging, geslacht, seksuele geaardheid of handicap verbieden”, zo schrijft Nederland in 2017 aan de “VN Working Group on the Universal Periodic Review.”

UCF benadrukt dat ‘ras’ geen kenmerk is ter vervanging van de gronden ‘etniciteit en nationaliteit’. Het dekt de lading niet. De observatie van UCF is dat er dubbele standaarden worden gehanteerd bij praktijken van haatzaaien, belediging en kwetsen op grond van godsdienst.

UCF is voor:

1.11.1.Het recht op vrije meningsuiting

UCF is voor een heroriëntatie op het gebied van het recht op vrije meningsuiting. Vooral daar waar politici onder het mom van het ‘prioritaire recht’ claimen dat ze alles ongestraft mogen en kunnen zeggen. Wat we ook zien is een ongekeerde groei van uitspraken die haat verspreiden tegenover tradities en spirituele uitingen van Nederlandse subculturen. Vaker zijn de uitspraken van dien aard dat vanwege de dominante normen, tradities en waarden men niet in de gaten heeft dat inherent aan uitspraken haat wordt gepredikt en het volk wordt opgeruid.

1.11.2.Verruiming Artikel 1 van de Grondwet

UCF is voor de verruiming van Artikel 1 van de Grondwet met de gronden ‘etniciteit en nationaliteit’.

1.12.Het Recht op Voeding, Huisvesting, Schoon (drink)water, Energie

Artikel 25 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens stelt dat ieder mens recht heeft op een levensstandaard, die hoog genoeg is voor de gezondheid en het welzijn van de mens, het gezin waartoe de mens behoort waaronder begrepen de huisvesting.

Nederland heeft zich verbonden aan de uitvoering van Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen die in september 2015 werden goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Deze zijn na de evaluatie van de Millennium Ontwikkelingsdoelen, in 2012 te Rio/Brazilië tot stand gekomen. Jaren daarvoor is er een traject gevolgd van wereldwijde consultaties van allerlei denkbare groepen (gouvernementele en niet gouvernementele instellingen, universiteiten en wetenschappelijke instellingen, lokale overheden, bedrijfsleven, de internationale vrouwenbeweging, de wereldwijde Civil Society, activistische bewegingen uit verschillende sectoren van beleid en zorg). De doelen gaan uit van een samenhangende integrale sectorale

benadering. De doelen houden rekening met de fundamentele rechten en vrijheden van alle mensen en richten zich op de uitvoering door alle Lidstaten, politieke en bestuurlijke ambtsdragers van overheden (lokale en regionale) en aanverwante uitvoeringsinstellingen. Er zijn 17 doelen gesteld: Doel 2 gaat over “Einde aan honger, zorgen voor voedselzekerheid, betere voeding en duurzame landbouw”; Doel 6, “Schoon en duurzaam beheerd water en sanitair voor iedereen”; Doel 7, “Toegang tot betaalbare, betrouwbare en duurzame energie voor iedereen” en Doel 12 over “Duurzame consumptie- en productiepatronen”. Wat wil UCF?

1.12.1.Huisvesting & Woningbeleid

Meer gelijke kansen in de woongelegenheid: Afstemming op de vraag en behoeftes van de bevolking is cruciaal om het leefbaar te houden en negatieve neveneffecten van niet geschikte en onbetaalbare huisvesting te voorkomen, zoals schuldenlast, daklozen, criminaliteit, depressiviteit, zelfdoding en algehele onveiligheid.

Dat betekent dat er meer sociale huurwoningen, betaalbare koopwoningen en op grote gezinnen afgestemde huisvesting (zo genoemde meer-generatie woningen) dienen te komen in een veilige omgeving.

De nationale overheid moet erop toe te zien dat de in de 4-jarige bestemmingsplannen van de gemeentes deze ervoor dienen zorg te dragen dat renovaties van wijken en de bouw van nieuwe sociale woningen overeenkomen met de koopkracht en draagkracht van de woningzoekenden binnen de wijk en omgeving, zodat jaarlijkse quota worden behaald.

Een Landelijk Controle Autoriteit om kwalijke praktijken op het gebied van gentrificatie , zoals het verdrijven van minder-koopkrachtigen, vroegtijdig te signaleren en te beboeten.

UCF is er voor dat bij het toewijzen van huisvesting, prioriteit wordt gegeven aan buurtbewoners en hen te betrekken bij wijkplanning en toewijzingscommissies.

UCF staat achter de investeringen die de afgelopen regeerperiode gemaakt zijn op het gebied van duurzaam bouwen en wil een continuering in de volgende regeerperiode, door deze financieringen toegankelijker te maken.

UCF wil dat er meer aandacht komt voor de mogelijkheid voor studenten, starters, jongeren, daklozen om zich in te zetten voor duurzame-bouwprojecten (eco-dorpen, earthships, tiny-houses).

UCF wil het uitsterfbeleid van de gemeenten wat betreft de woonwagenbewoners tegengaan. In 2018 is door de uitspraak van het Europees Hof bevestigd, dat deze gang van zaken indruisen tegen de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. De handhaving en actie op de naleving van het beleidskader gemeentelijk woonwagen- en standplaatsenbeleid moeten worden nageleefd.

Er moeten voldoende -laagdrempelige-voorzieningen komen in de wijken ten behoeve van kunst-, cultuur- en religieuze uitingen, recreatie en sport. Waar nodig komen er creatieve oplossingen in gezamenlijk gebruik zoals in schoolgebouwen die beschikbaar gesteld worden voor weekendscholen, en anti-kraak panden die ingezet worden als (tijdelijke)woonruimte voor (jeugdige)dak- en thuislozen.

1.12.2.Water en Energievoorziening

UCF wil dat er een voorziening komt waarbij huishoudens die moeten rondkomen van een minimuminkomen gevrijwaard worden van betaling van deze fundamentele mensenrechten.

UCF wil verder een verbod op het afsluiten van water en energie ten aanzien van particuliere huishoudens.

1.12.3.Voedselbanken

UCF is van mening dat een rijk land als Nederland zich zou moeten schamen met het steeds groeiend aantal voedselbanken. UCF wil dat Nederland in 2030 een land is van 'zero hunger'. UCF wil in plaats van de voedselbanken een extra financiële tegemoetkoming aan alle Nederlandse (gezinnen) die moeten rondkomen van een minimumloon of minder. UCF denkt aan een identificeerbare bonnensysteem zodat de bonnen niet inwisselbaar zijn. De bonnen kunnen alleen gebruikt worden in supermarkten die beschikken over een 'Groen' Keurmerk. UCF beseft maar al te goed dat er toch personen zijn die in de illegaliteit leven en/of een zwervend bestaan.

1.12.4. Voedselverspilling en Vernietiging

UCF is het ermee eens dat het produceren en het verkopen van voedsel aan de wettelijke (EU) standaarden, onder meer ter bescherming van de consument dienen te voldoen. UCF wil het vernietigen van voedsel wegens overproductie terugdringen door een wettelijk verbod. Dit geldt vooral voor restaurants die zichtbaar in het oog van de consument voedsel wegkieperen in vuilniszakken soms onder het oog van de consument. Dit terwijl er gezinnen zijn die omkomen van de honger. UCF is er faliekant op tegen dat boeren vooral in tijden van crises gedwongen worden om voedsel te vernietigen. Dit terwijl er gezinnen zijn die omkomen van de honger. Er dient een regeling te komen om voedseloverschotten tot een minimum te beperken. Waar voedseloverschotten zijn dienen deze zo efficiënt mogelijk verdeeld worden onder mensen die het nodig hebben.

THEMA 2: ECONOMIE

Overwegingen

De zogenoemde COVID-19 pandemie laat zien dat er geen grenzen zijn en dat alle burgers in Nederland met elkaar verbonden zijn, in feite de totale mensheid. De natuur is een geglobaliseerd ecologisch systeem dat al het leven op aarde met elkaar verbindt en dat verbonden is met het universum waarvan ook de mens deel uitmaakt. Een mooier bewijs dat Ubuntu leeft, kunnen wij niet geven.

De aarde is één planeet - geen wereldbol onderverdeeld in landen. In het besef dat Landen gemaakt zijn door mensen; soms als gevolg van machtsstrijd: oorlogen en conflicten; soms als gevolg van hebzucht, onderdrukking en schending van mensenrechten door middel van de inzet van verwerpelijke systemen als mensenhandel, slavernij en kolonisatie of politieke deals. Denk aan de koloniale bezetting en de opdeling van Afrika in 1848 te Berlijn.

Economisch gezien worden grenzen voornamelijk gecreëerd om controle uit te oefenen over de inwoners, meestal ten voordele van een minderheid aan de macht, terwijl praktisch de rest van de economie geglobaliseerd is, inclusief toeleveringsketens, transnationale financiële markten en digitale communicatie zonder grenzen, informatiestromen en e-commerce. We hebben echter geen wereldwijd economisch model. Alleen multinationals handelen wereldwijd - door een slim

spel te spelen met de nationale economieën om de gunstigste belastingsituatie te verkrijgen, wat niet gunstig is voor de mensheid als geheel. Ons land verkeert niet in een vacuüm en is onderdeel van het spel.

Om de huidige mondiale uitdagingen, waaronder klimaatverandering, gezondheid en de economische crisis aan te pakken, hebben we een mondiaal economisch systeem nodig dat landen in staat stelt om solidair samen te werken ter bevordering van het welzijn, de welvaart en mensenrechten van iedereen ter wereld. Het toekomstige mondiale economische model moet een balans vinden tussen drie dimensies van rijkdom: natuurlijke rijkdom, menselijke rijkdom en economische rijkdom. Kreten als radicaal anders en dergelijke zijn niet geloofwaardig als oplossingen binnen de context van het huidige 'kapitalistisch' systeem gezocht worden.

De COVID-19-crisis heeft al dan niet tijdelijk de standaard van de economische patronen doorbroken. Omdat onze economie zich nu in de resetstand bevindt, is er geen beter moment voor een doorbraak in economisch denken.

De COVID-19 (al dan niet partiele of totale) lockdown heeft ondanks de vele negatieve gevolgen (sterfte, ziektes en rouw), ook enig inzicht gegeven in het Nederlandse verouderde economische systeem. Zo heeft de lockdown nieuwe perspectieven geopenbaard voor economische benaderingen die beter zijn voor mens en milieu, zoals meer mogelijkheden voor thuiswerk, minder vervoer, basisinkomen als sociale zekerheid voor ZZP'ers en kleine ondernemingen.

De economische lockdown heeft in een paar weken tijd geleid tot het verdwijnen van de vervuiling van de lucht en de rivieren en herstel van de natuur in vele delen van de wereld, ook in Nederland.

De COVID-19-lockdown had tijdens de lockdown een grotere impact op het milieu dan alle klimaatconferenties en de emissiehandel van de afgelopen jaren tezamen.

Daarnaast heeft de lockdown ook het belang van de thuis-economie aangetoond. Het totale onderwijssysteem, een groot deel van de overbelaste zorgsector, en grote delen van de bedrijfswerkzaamheden (administratie, vergaderingen, ontwerpen, advies, etc.) van alle sectoren vielen terug op de thuis-economie. Dankzij het aanpassingsvermogen en de veerkracht van de thuis-economie bleef het systeem doordraaien op een andere frequentie weliswaar. Terwijl de thuis-economie in een mum van tijd expandeerde, verpulverden bedrijven in de officieel geregistreerde economie in een paar weken tijd. Dit bewijst dat we in korte tijd ook in staat zijn acties te ondernemen tegen klimaatverandering en om de voorwaarden te scheppen waardoor de

natuur zich kan herstellen van de verwoestende impact van ons economisch systeem. De nieuwe realiteit die door COVID-19 is gecreëerd, is een kans om een nieuwe, duurzame, inclusieve economie te bouwen op basis van nieuwe principes en waarden, waaronder milieurechten, mensenrechten, gendergelijkheid en het recht om zorg te ontvangen en te geven.

De basis van ons neoliberale economische marktmodel werd gelegd in West-Europa tussen de 17e en 19e eeuw, een periode van vroege industrialisatie en de opbouw van natiestaten. Het was een economie gedomineerd door een patriarchale elite en die geglobaliseerd werd door kolonisatie en trans-Atlantische slavenhandel en slavernij. Universele mensenrechten waren in die tijd niet aan de orde.

De nieuwe natiestaten vergaarden economische rijkdom door het veroveren van koloniën, en het tot slaaf maken van de bevolking om de natuurlijke rijkdommen uit deze gebieden te onttrekken en af te voeren naar het 'vaderland'. Deze vorm van roof-economie hechtte geen waarde aan het welzijn van mensen en natuur. Alleen economische ruilwaarde telde mee, en de "onzichtbare hand" van het marktmechanisme zou alles in evenwicht brengen. Aanvankelijk ging het over vergaren van goud en zilver voor de natiestaat; tegenwoordig gaat het om de groei van het Bruto Nationaal Product, maar in essentie blijft het een model gericht op de groei van geldwaardes ten koste van mens en milieu.

Nog steeds liggen deze onderbewuste economische denkpatronen verscholen in de paradigma's van ons huidig neo-liberaal economisch model, dat schadelijk is voor de mensheid en de planeet wanneer het wordt gebruikt als basis voor economisch beleid.

De esoterische econometrische modellen die economen gebruiken voor het adviseren van de overheid, bestaan blijkbaar uit waarde vrije en neutrale formules over productie, consumptie, investeringen, prijzen, rente, economische groei enz. Maar de eeuwenoude paradigma's, aannames en denkpatronen achter deze wiskundige vergelijkingen worden niet ter discussie gesteld. Onbewust worden ze herhaald via ons economisch beleid, waardoor de roofofbouw op onze natuurlijke omgeving en ongelijkheid in de wereld blijft voortbestaan, zodat we op het punt zijn gekomen van klimaatverandering en mondiale bestaanscrisis.

Het vereist moed om de wereldeconomie op een duurzame en op een mensenrechten gebaseerde manier nieuw leven in te blazen, zonder vervuilende industrieën en sectoren te herstellen en zonder schulden over te dragen aan toekomstige generaties. Nieuwe paradigma's, principes,

aannames, waarden en doelen moeten worden gedefinieerd voor de Transformatie en transitie van het huidige naar een nieuw economisch model, een wereldwijd duurzaam model, dat gebaseerd is op mensenrechten en waarin elk land zijn specifieke rol speelt. Wat wil UCF?

DE PROGRAMMAPUNTEN

2.1.1. Versterken van de Thuisconomie.

De Thuisconomie is de basis van onze economie en heeft de volgende functies:

1. Reproductie van arbeidskrachten:

Na werktijd gaan werknemers/sters naar huis om tot rust te komen, om te eten, te drinken, te ontspannen, en te slapen, en nieuwe energie op te bouwen, zodat ze de volgende dag weer fit naar het werk kunnen. Alle arbeid die gestoken wordt in het organiseren van de dagelijkse reproductie noemen we reproductieve arbeid. Het is hoofdzakelijk onbetaalde arbeid. UCF wil dat deze onbetaalde arbeid zichtbaar wordt gemaakt en wordt opgenomen in de Macro-Economische Verkenningen, als bijdrage aan de economische ontwikkeling, waarbij het aandeel van mannen en vrouwen aan deze arbeid wordt gespecificeerd.

2. Toekomstige arbeidskrachten:

Thuis is de plaats waar toekomstige generaties worden geboren, gevoed, opgevoed, en voorbereid op het leven als zelfstandige volwassenen. Een groot deel van deze arbeid is onbetaalde zorgarbeid, dat voor $2/3$ deel wordt gedaan door vrouwen. UCF wil dat meer overheidsinvesteringen worden gedaan in de sociale infrastructuur waardoor ouders worden ondersteund bij het grootbrengen en opvoeden van hun kinderen, o.a. gratis en kwalitatieve kinderopvang, toegang tot sport en culturele activiteiten voor alle kinderen, opbouw van pensioenrechten voor ouders die onbetaalde zorgarbeid verrichten.

3. Consumptie-eenheid:

Dit is de functie die wordt toegekend aan de gezinshuishouding in het economisch model dat gebruikt wordt voor macro-economisch beleid van de overheid. Dit model gaat volledig voorbij aan de onbetaalde arbeid zoals genoemd onder punt 1 en 2. UCF wil dat de overheid meer aandacht gaat besteden aan het bevorderen van duurzame en ethisch verantwoorde consumptie.

Economische modellen moeten de milieukosten en sociale kosten (bijv. kinderarbeid) berekenen en zichtbaar maken. De overheid dient meer BTW te gaan heffen over consumptiegoederen met hoge milieukosten en sociale kosten, en de BTW verlagen over duurzame en ethisch geproduceerde consumptiegoederen.

4. Productie-eenheid:

In de periode voorafgaand aan de industriële revolutie was alle arbeid home-based, het weven van stoffen, het maken van schoenen, het produceren van kaas en boter, etc. De massaproductie heeft een scheiding tussen woon- en werkplaats teweeggebracht in de geïndustrialiseerde sectoren. In andere sectoren is er nog steeds sprake van woonwerkeenheden, zoals familiebedrijven in de landbouw, en winkeltjes aan huis. In veel minder geïndustrialiseerde landen is de omvang van de thuisproductie van goederen en diensten voor de verkoop veel omvangrijkers, zoals verkoop van zelfgemaakte koekjes en ijsjes aan huis, cateraars, kappers, nagelstudio's, etc. Met de ontwikkeling van de digitale economie, is ook het thuiswerk toegenomen van administratieve beroepen, journalistiek, help-desks, onderzoek, advies, enz. Met de lockdown heeft deze productieve functie van de thuishuishouding een enorme impuls gekregen en is productieve functie van de thuishuishouding gigantische geëxpandeerd.

UCF wil dat de thuis-economie wordt opgenomen als basis voor het nieuwe economische model, en dat de thuis-economie wordt ondersteund met maatregelen zoals belastingvermindering voor gebruik van thuisruimtes voor productie van goederen en diensten, ondersteuning van ergonomische inrichting van de thuis-economie, creëren van meer-generatie-woningen, aansluiting van de thuishuishouding op de circulaire economie, bevordering van gedecentraliseerde duurzame energiesystemen, en stadsontwikkeling met diversiteitsperspectief,

THEMA 3: WERK EN INKOMEN

Doel 1 van de duurzame ontwikkelingsdoelen handelt over: "Een einde aan alle vormen van armoede, overal ter wereld", houdt meer in dan alleen het bestrijden van extreme armoede. Zo is er bepaald dat alle landen zich moeten inspannen voor betere systemen op het gebied van sociale zekerheid. Dat impliceert een toegankelijke arbeidsmarkt die de toets van het etniciteits- en genderperspectief heeft doorstaan. Belangrijke uitgangspunt is dat mensen niet in armoede geraken door werkloosheid, ziekte, ouderdom of een handicap. Burgers die dat aangaat moeten

kunnen rekenen op sociale systemen die hen in hun primaire levensbehoeften ondersteunen. Doel 8 handelt over een “Stabiele, inclusieve en duurzame economische groei, volledige en productieve werkgelegenheid en fatsoenlijk werk voor iedereen”. Benadrukt wordt dat het hebben van een baan niet automatisch betekent dat je aan armoede kunt ontsnappen. Deze stelling is van toepassing op de situatie in vele landen en ook in Nederland. Geen enkel land kan dus claimen vrij van armoede te zijn. Dit betekent dat iedereen die kan werken de mogelijkheid moet hebben om te kunnen werken, onder goede werkomstandigheden. UCF beseft dat ook de huidige arbeidsmarktverhoudingen, werkgelegenheid en politieke keuzen gebaseerd zijn op een verouderd ‘kolonialistisch’ economisch model. Het gaat om een situatie die niet in ‘1 dag gerealiseerd zal worden. Dus moeten we verder. Verder met de programmapunten waar we voor de time-being zullen moeten focussen. Wat wil UCF?

DE PROGRAMMAPUNTEN

3.1.Sociaal Maatschappelijk Produceren, Consumeren en Investeren

UCF is het eens met de gedachte dat een bewuste consument zal kiezen voor die producten die de maatschappij, de algemene gezondheid en het milieu ten goede komen. Geïnformeerde burgers met keuzevrijheid, die weten wat ze willen produceren en consumeren, maar ook wat ze niet willen produceren en consumeren zijn daarom een belangrijke sleutel in de economie.

De maatschappij verandert snel; de globalisering, de informatievoorziening en de maatregelen die het afgelopen jaar genomen zijn in verband met de Covid-19, crisis hebben direct invloed, niet alleen op de zorg, maar uiteraard ook op de economie. Een florerende economie bestaat niet alleen uit koopkracht voor de burger, maar bestaat ook uit het besef van maakbaarheid, door ownership en keuzevrijheid te laten bij de mensen. De geïnformeerde samenleving kiest voor een bewuste levensstijl en daarbij horen evenwichtige keuzes; met gezonde voeding en een gezonde omgeving. Bewust leven is weten wat je wilt produceren en consumeren, maar ook weten wat je niet wilt produceren en consumeren.

Het produceren en inkopen van streekproducten, ambachtelijk gemaakte producten, niet-industrieel getransformeerde en/of natuurproducten stimuleert de lokale economie, het creatief ondernemerschap brengt het gevoel van de maakbaarheid in de samenleving en zal inkomensongelijkheid tegengaan. Er komen investeringen in programma's voor het ondersteunen

naar zowel vast werk als ondernemerschap voor mensen met een uitkering en jonge werklozen die op zoek zijn om hun talenten te ontwikkelen buiten het gangbare onderwijs. Educatie en de arbeidsmarkt komen daarmee dicht bij elkaar met kortlopende programma's aansluitend op arbeidsplaatsen. UCF is voor meer aandacht voor maatwerk gerelateerd aan de behoeftes van jongeren en gemarginaliseerde groepen.

3.1.1. Multinationals

Standaard aandelenpakket binnen elk bedrijf incorporeren voor maatschappelijke doelen, of winstdeling vast te leggen voor alle aandeelhouders.

Belastingontduiking en ontwijking van multinationals tegen te gaan.

3.1.2. Werkgeversbelasting

Kleine ondernemers (MKB) moeten ontlast worden in de werkgeversbelasting, zodat de voordelen opwegen ten opzichte van de nadelen om mensen een vast contract aan te bieden.

3.1.3. Het inkoopbeleid van de overheid

Het inkoopbeleid van de overheid moet gericht zijn op het ondersteunen van duurzame, innovatieve producten waarbij startende ondernemers (mede) stakeholder zijn. Het inkoopbeleid van de overheid moet ook gericht zijn op vergroten van kansen van MKB-bedrijven die geleid worden door vrouwen of door mensen die een zichtbare of etnische minderheid vertegenwoordigen, zoals zwarte of migranten ondernemers.

3.1.4. Pensioenfonds.

De beleggingen van pensioenfonds moeten openbaar worden gemaakt zodat mensen bewuste keuzes kunnen maken voor een pensioenfonds. Er moet meer democratische controle komen op de pensioenfonds namens iedereen die aan de pensioenfonds bijdragen, en die pensioenuitkeringen ontvangen.

3.1.5. AOW-gat

UCF heeft sedert haar oprichting in 2017 zich aangesloten bij de buitenparlementaire strijd voor de bestrijding van het AOW-gat voor voormalig Surinaamse Rijksgenoten. UCF is blij met het draagvlak onder de verschillende fracties in de Tweede Kamer der Staten generaal.

3.1.6. Plattelandsontwikkelingen

Het promoten en ondersteunen van plattelandsontwikkeling vooral voor niet-agrarische economische activiteiten. UCF pleit voor diversificatie van landbouwactiviteiten, door uitbreiding van het arsenaal voor biologische landbouw, en landbouwproductie voor regionale voorziening van omliggende dorpen en steden. UCF staat ook voor behoud en uitbreiding van sociaaleconomische en culturele infrastructuur in dorpen, en uitbreiding van niet-agrarische economische activiteiten, waaronder zorgboerderijen, telewerken, en duurzaam toerisme.

3.2. Inkomen

3.2.1. Functiewaarderingsystemen

UCF is voor functiewaarderings- en salarissystemen die rechtvaardige uitkomst bieden voor werkenden in alle beroepen. Systemen die rekening houden met verzwarende omstandigheden en in alle situaties werkenden belonen wat ze verdienen. Daarbij geen onderscheid maken tussen mannen en vrouwen. In het licht van de (nieuwe) verzwarende omstandigheden en hogere risico's vanwege de Covid-19 pandemie is UCF voor opwaardering van de salarisschalen van de verpleegkundige en verzorgende beroepen en de beroepen in het basis-, middelbaar- en speciaal onderwijs.

3.2.2. Invoering Basisinkomen.

Steeds meer mensen worden uitgesloten van het sociale vangnet van werknemersverzekeringen, omdat ze in andere settings werken dan de formeel geregistreerde werknemer/ster, terwijl ze toch maatschappelijk nuttige en sociale arbeid verrichten, zoals ZZP'ers, oproepkrachten, flexwerkers, uitzendkrachten, thuiswerkers, onbetaalde zorgarbeid(st)ers, mantelzorgers, vrijwilligers in de wijk of in de sport. Ze hebben geen sociaal vangnet en kunnen in geval van hoge nood naar de sociale dienst of naar de voedselbank. Een toenemend aantal mensen wil niet bij de sociale dienst aankloppen omdat je daar met teveel wantrouwen wordt benaderd. Voor al deze mensen die uitgesloten zijn van het sociale zekerheidsstelsel ziet UCF in het Basisinkomen de oplossing.

THEMA 4: MILIEU EN KLIMAAT

Doel 13 van de duurzame ontwikkelingsdoelen gaat uit van acties om klimaatverandering en haar impact te bestrijden. Onder Thema 2: Inkomen, hebben we een aantal positieve effecten beschreven die de aanpak van de Covid-19 pandemie al voor het milieu heeft opgeleverd. UCF is over het algemeen niet ontevreden over de Nederlandse inspanningen om te voldoen aan de acties en maatregelen vastgelegd in het Parijs klimaat Akkoord. Wij zijn allen immers deel van de natuur en hebben daarom de plicht om er goed voor te zorgen.

Om verdere teloorgang van de aarde tegen te gaan moeten basisprincipes voor de instandhouding omgezet worden in concrete praktijken. Het principe om niet meer te produceren dan de aarde kan reproduceren vertaalt zich terug in de circulaire economie.

De circulaire economie maakt gebruik van grondstoffen die de aarde niet onnodig vervuilen met chemicaliën, die bio-based, dus afbreekbaar zijn en die niet veel water verbruiken in de productie en de verwerking.

Er wordt wereldwijd gezocht naar die grondstoffen die een alternatief kunnen zijn voor bijvoorbeeld de reguliere industrieën die voor het maken van hun producten onnodig veel water of oliën vereisen. Te denken valt aan het maken van synthetische gefabriceerde producten, bijvoorbeeld niet afbreekbare stoffen (zoals plasticen), die de oceanen en het land onnodig vervuilen vanwege het ontbreken van niet voldoende duurzame alternatieven.

Het UCF wil erop toezien dat de nieuwe tendens om te werken naar een circulaire economie niet een uitgeholde term wordt net als duurzaamheid zonder concrete meetbare doelen en toetsingsinstrumenten.

Verder: de beschaving laat zich meten aan de mate waarin zij omgaat met kwetsbare groepen in de samenleving, daarbij horen ook de levende wezens die niet voor zichzelf kunnen opkomen zoals de dieren in de intensieve veehouderij. De afgelopen jaren is er steeds meer bekend geworden rondom de kwalijke omstandigheden in de vee-industrie. Deze veroorzaken niet alleen veel dierenleed maar hebben ook grote impact op de gezondheid van consumenten die onbewust vlees inkopen afkomstig uit de vee-industrie. Wat wil UCF?

DE PROGRAMMAPUNTEN

4.1. Ecologische Voetafdruk (EVA)

UCF pleit voor de melding op etiketten van de (EVA) op alle producten om het voor de consument inzichtelijk te maken wat de Ecologische Prijs is van het product. Producten met hoge EVA moeten een hogere BTW opgelegd krijgen, dan producten met een lage EVA.

4.2. Intensieve Veehouderij

UCF pleit voor informatievoorziening (vooral over de vee-industrie) voor duurzame en bewuste consumptie en productiepatronen. UCF wil de schadelijke praktijken van intensieve veehouderij de kop indrukken door het op termijn afbouwen van deze sector en het sluiten van deze bedrijven, of het omvormen tot biologische veeteelt, waarbij gestreefd wordt naar het welzijn van de dieren, door ze meer ruimte te geven en naar buiten te laten, niet mishandelen en niet volstoppen met antibiotica.

4.3. Het Midden- en Kleinbedrijf

UCF is voor het structureel en financieel steunen van initiatieven van het MKB voor het werken met bio-based producten, en duurzame productiemethodes zowel in Nederland als Nederlandse bedrijven elders in de wereld. UCF steunt initiatieven zoals die van Social Trade Organisation (STRO) en van UNITED ECONOMY die het MKB ondersteunen met circulair geld en met milieubewuste ondernemers/sters een parallelle economie opbouwen gericht op duurzaam produceren en handelen.

4.4. Promoten van kleinschalige /streekproducten

Het structureel vervangen van vervuilende producten door alternatieve middels het promoten van kleinschalige/streekproducten/zonder chemische toevoegingen.

THEMA 5: ONDERWIJS

UCF hecht veel belang aan Doel 4 van de duurzame ontwikkelingsdoelen; de aandacht voor de kwaliteit van het onderwijs. Zo moeten scholieren en studenten kennis en vaardigheden kunnen opdoen over duurzame ontwikkeling, duurzame levensstijlen, mensenrechten en gelijkheid tussen mannen en vrouwen. Daarnaast moeten scholen een cultuur van vrede, geweldloosheid, diversiteit en mondiaal burgerschap promoten. UCF is van mening dat niet alleen in ontwikkelingslanden maar vooral ook in de westerse landen het moet gaan om bekwame docenten ten behoeve van de kennisoverdracht op de terreinen waar Doel 4 over gaat. Dat is de reden dat er ook aandacht moet uitgaan naar het opleiden van leraren zodat ze in staat zijn om op de verschillende gebieden van zorg kennis en inzichten over te dragen aan scholieren en studenten. UCF is het eens met het uitgangspunt dat goed onderwijs op maatschappelijke tendensen en ontwikkelingen anticipeert door scholieren en studenten voor te bereiden op de uitdagingen van de nabije toekomst. In een maatschappij met snelle veranderingen, veel informatie(stromingen) en enorme uitdagingen in de transities naar een meer duurzamere samenleving zal het onderwijs vernieuwend moeten zijn, qua inhoud, onderwijsmethodes en middelen om jongeren te blijven inspireren, motiveren en voor te bereiden om waardevolle deelnemers te worden van de samenleving. Waarbij waarde niet eenzijdig wordt uitgedrukt in geld (lonen, salarissen, winsten), maar ook in de validatie van een verscheidenheid aan bijdrages aan de maatschappij; zowel wetenschappelijk en intuïtieve informatie, regulier en (in)formele participatie, cognitieve en emotionele intelligentie, culturele en kunstzinnige kennis en vaardigheden, mentale en fysieke kracht en determinatie, reguliere kennis, ervaringskennis en empathie.

Door jonge mensen vroeg (op tijd) kennis te laten nemen van toepasbare informatie over persoonlijke rechten, mentale en fysieke gezondheid (voeding en dieet), financiën(verantwoordelijk met geld om gaan, rekeningen betalen, investeren, etc.) rechten (aangehouden worden, vrijheid van meningsuiting, mensenrechten, bescherming) kan er veel leed en schade voorkomen worden.

Door de globalisering en de internationale informatiestromen wordt de wereld steeds kleiner. De jongeren zullen voorbereid moeten zijn op een toekomst die uitgaat van een universeel

gedachtegoed en curriculum. Cultuureducatie, waarbij deze kennis en levensvaardigheden in aanmerking wordt genomen zal levens verrijken, en daarmee de samenleving ten goede komen. UCF wil zorgdragen dat vernieuwend onderwijs gericht op bredere culturele ontwikkeling en levensvaardigheden deel gaat uitmaken van het onderwijsleerplan (de kerndoelstellingen en de eindtermen).

Daarnaast moet er ruimte komen om de verschillende levensopvattingen ook speciaal onderwijs en/of thuisonderwijs te organiseren. Kwalitatief, privéonderwijs moet daarbij niet een privilege worden voor de enkeling die zich dit kunnen veroorloven. Maar een basisrecht, middels overheid, - (mede)financiering van privaatonderwijs op verschillende grondslagen. Hiermee zal de druk op het reguliere onderwijssysteem ook verminderen, en de onnodige toename van kinderen die terechtkomen in de reguliere speciale scholen.

DE PROGRAMMAPUNTEN

5.1. Invoeren van leerlijnen op het gebied van levenswijsheid en levensvaardigheden

UCF wil dat er binnen het onderwijs meer aandacht komt voor levenswijsheid, levensvaardigheden en maatschappelijke betrokkenheid, met een curriculum, leermiddelen; methoden en technieken die aansluiten bij de perceptie en de behoeftes van de scholieren en studenten.

5.2. Leerplannen vanuit meervoudig perspectief

Het leren aanschouwen en analyseren vanuit een meervoudig perspectief zorgt tevens voor een belangrijke vaardigheid. Het onderwijssysteem kan daaraan bijdragen door de invoering van het meervoudig perspectief in het leeraanbod.

5.3. Weekendscholen

Aandacht voor eigenheid en verscheidenheid kan ook ontwikkeld worden door weekendscholen te erkennen, stimuleren en subsidiëren. Dit instrument kan worden ingezet om de geconstateerde achterstanden/achterstellingen binnen regulier onderwijs in te halen. Er is voor burgergemeenschappen van Afrikaanse Afkomst een enorme behoefte om zich net als Joodse scholen, Islamitische scholen, Hindoe scholen, scholen voor kinderen van Aziatische afkomst,

maar ook Vrije scholen, Daltononderwijs, Montessorischolen, het onderwijs vanuit het Afrikaanse culturele kennis en gedachtegoed te ontwikkelen en aan te bieden aan de groeiende groep die hierom vraagt. Kennis over de eigen culturele, etnische en linguïstische achtergronden is de basis van (zelf)waardering en zelfontplooiing.

5.4.Het leenstelsel.

UCF is voor de afschaffing van het leenstelsel. Het systeem van studiefinanciering moet terug. Ook moet er (onvoorwaardelijke) kwijtschelding komen van bestaande schulden ontstaan door het leenstelsel. Het leenstelsel dient vervangen te worden door een eenvoudig stelsel van basisinkomen.

5.5.De basisschooladvisering.

De basisschooladvisering ten opzichte van het vervolgadvisie moet goed onder de loep worden genomen. Gezien de impact dat het advies heeft op het toekomstperspectief van het kind moet men er zeker van zijn dat het advies vrij is van discriminatie (zie in dit verband ook punt 1.1. kinderrecht bij programmapunt Bewaking van de Democratische Rechtsstaat). Het moet weer een advies worden en niet langer bindend, de motivatie van het kind(eventueel ondersteunt door - voor iedereen betaalbare toetsen afgenomen door onafhankelijke derden) moet meegenomen worden en nadat aangetoond is dat het advies achteraf foutief was moet hierop teruggekomen worden om hieruit lering te trekken en mogelijke emotionele schade bij kinderen te verzachten. Alle leerkrachten belast met basisschooladvisering dienen een gender- en diversiteitstraining te nemen, opdat zij onbewuste patronen van discriminatie bij zichzelf ontdekken, en leren hoe daarmee om te gaan, opdat elk kind in haar of zijn waarde gelaten wordt, en een eerlijk en onbevooroordeeld schooladvies krijgt.

5.6.Intercultureel Onderwijs

Educatieve activiteiten moeten zijn gericht op het beëindigen van negatieve beeldvorming, de basis van Afrofobie, tegenover burgergemeenschappen van Afrikaanse afkomst.

Intercultureel onderwijs, dialoog en bewustwordingsmaatregelen zijn middelen die kunnen bijdragen aan het tegengaan van de waandenkbeelden over mensen van Afrikaanse afkomst die Afrofobie en de voortdurende onzichtbaarheid van deze burgergemeenschappen op alle niveaus van de samenleving in stand houden.

UCF gelooft dat er behoorlijke stappen zijn gezet op het gebied van intercultureel onderwijs. Helaas nog niet effectief genoeg ten aanzien van deze burgergemeenschappen.

Stimuleringsmaatregelen die kunnen bijdragen aan een positieve beeldvorming bijvoorbeeld het produceren van leermiddelen voor naschools/buitenschoolse onderwijs met herkenbare culturele kenmerken door ondernemers uit de gemeenschap van Afrikaanse nazaten zijn dringend gewenst. Maar ook deskundigheid bevorderende programma's in educatieve en trainingsprogramma's van overheidsambtenaren; van wetshandavings- en politiefunctionarissen, advocaten, rechters, gevangenis personeel, defensie strijdkrachten, docenten en curriculum

THEMA 6: VEILIGHEID

DE PROGRAMMA UITGANGSPUNTEN

6.1.UCF gaat uit van een samenleving waar alle burgers zich veilig voelen. Veilig in hun woning, hun stad en land. UCF wil de familie weer centraal stellen, niet alleen het gezin, maar de grotere familie die zorgt voor een gevoel van veiligheid en geborgenheid.

6.2.UCF wil de politie, brandweer en defensie breed ondersteunen. Zij vormen de basis voor landsveiligheid. UCF onderkent hun bijzondere positie en wil graag inzetten om draagvlak bijvoorbeeld naar de kant van burgers met meer dan de Nederlandse cultuur om actief deel te aan deze beroepen en zo ook de verdere vergrijzing van de uniforme beroepen te voorkomen.

Maar ook om de evenredige vertegenwoordiging van 'zwarte' mensen in het politiebested te stimuleren. UCF is evenwel niet blind voor de maatschappelijke problemen die er ook zijn bij het politiesysteem zoals autoriteitsmisbruik en het etnisch profileren.

THEMA 7: VLUCHTELINGEN EN MIGRATIEBELEID

DE PROGRAMMA UITGANGSPUNTEN

UCF staat achter de voorgestelde plannen voor Nederlandse investeringen om de economische en rechtsstatelijke omstandigheden in landen van herkomst te verbeteren (om kansen in eigen land te verbeteren). Naast armoedebestrijding moet de Nederlandse rol in vredesmissies gebaseerd op preventie van vluchtelingen door stellingname van elke actie waarbij burgerslachtoffers vallen. UCF staat ook achter de voorgestelde structurele investeringen en samenwerking voor regionale opvang in de (buur)landen waar veel vluchtelingen vandaan komen. Actieve participatie tussen vluchtelingen(in kampen) en de internationale organisaties IOM en UNHCR bij het inrichten van deze hulp helpt vluchtelingen om enige grip op het leven te bewaren. In de asielprocedure moet de overheid de belofte respecteren van de opvang van 750 kwetsbare vluchtelingen. Belang voor het opvangen van economische vluchtelingen aanduiden. Let ook op het Internationale Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, Genève, 28-07-1951

THEMA 8: EUROPA

DE PROGRAMMA UITGANGSPUNTEN

Nederland is sinds de oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal in 1951 tot aan het Verdrag van Maastricht uit 1992 voor de oprichting van de Europese Unie voor meer politieke en economische samenwerking een toegewijd land geweest. Tot het punt dat Europa zoveel invloed heeft verkregen op onze nationale politiek dat veel van de belangrijke besluitvorming buiten het Nederlandse volk omgaat. De invoering van de euro is hiervan een goed voorbeeld. UCF erkent het belang van de Europese Unie op het gebied van verschillende onderwerpen van zorg (mensenrechten, gemeenschappelijke interne markt met vrij verkeer van goederen, diensten, kapitaal en arbeid). UCF pleit voor meer directe invloed van de bevolking bijvoorbeeld via referenda.

Europese wetgeving wordt door de gezamenlijke lidstaten bepaald. UCF We denken dat in de eerste plaats voor de burgerbevolkingen inzichtelijker moet worden gemaakt wat de voordelen zijn van Europese samenwerking in hun dagelijks leven.

THEMA 9: INTERNATIONALE HANDEL EN INTERNATIONALE SAMENWERKING

Solidariteit en zelfredzaamheid gaan hand in hand samen.

Mondiale problemen zoals de waterproblemen, klimaatveranderingen, erosie, ongelijkheid, armoede en vluchtelingenstromen moeten in een meervoudig en integraal perspectief gezien worden, zodat een plan van aanpak ook integraal en meervoudig is; vanuit de kennis dat alles met elkaar verbonden is (Ubuntu). Met de transitie naar een circulaire economie hoeft liberalisering niet langer in tegenspraak te zijn met overexploitatie van de mens en het milieu. Nederland als kennisland kan streven naar het verder ontwikkelen van economische ontwikkelingsmodellen waarbij handelsoverwegingen in samenspraak zijn met duurzaamheid en rechtvaardigheid.

Wat wil UCF?

9.1.UCF pleit voor internationale handel gebaseerd op duurzaamheid en maatschappelijk verantwoord ondernemerschap.

UCF pleit voor mainstreaming van gender- en diversiteit in alle programma's en projecten voor Internationale samenwerking. Dit betekent dat het bevorderen van de mensenrechten van mannen en vrouwen in al hun diversiteit, standaard dient te worden opgenomen in het beleid, de prioriteiten, doelstellingen, en streefcijfers van programma's en projecten voor internationale samenwerking. UCF pleit voor vergroting van de omvang van directe Onvoorwaardelijke Geldoverdrachten (Unconditional Cash Transfers - UCT) aan mannen, vrouwen en kinderen die in extreme armoede leven, en/of voor noodhulpprogramma's.

UCF is verder voor het meer betrekken van de Burgergemeenschappen in Diaspora bij de activiteiten van de Organisatie van Afrikaanse, Caribische en Pacific Staten (OACP, voormalig ACP). Het nieuwe Partnerschapovereenkomst die het huidige Cotonou verdrag zal opvolgen is niet met de Diaspora uit de desbetreffende landen gecommuniceerd. Dat moet anders.

Wat wil UCF?

9.2.UCF pleit voor een Civil Society (Diaspora) OACP Overleg. In dit verband wijzen we op het begrippenkader van Afrikaanse Diaspora die alle burgergemeenschappen omvat met Afrikaanse roots. Ook uit Suriname en het Caribisch gebied. De Afrikaanse Unie (AU) heeft in 2002 de Diaspora in de AU grondwet verankerd.

HOOFDSTUK 4: CARIBISCH NEDERLAND

Achtergrond

8. Staatkundige vernieuwing
9. BES-eilanden
10. Juridische status: Openbaar lichaam
11. Evaluatie onderzoek
12. Overname van de regering van St. Eustatius
13. 2020 - Tien jaar na de staatkundige herinrichting
14. De sociale en economische situatie

DE PROGRAMMAPUNTEN

- 7.1.Sociale zekerheid
- 7.2.Het onderwijssysteem

Achtergrond

1. Staatkundige vernieuwing

Na eeuwenlang koloniaal bezit te zijn geweest, werden Suriname, de Nederlandse Antillen (bestaande uit zes Caribische eilanden) in 1954 onderdeel van het Koninkrijk der Nederlanden. Suriname verwierf op 25 november 1975 haar staatkundige onafhankelijkheid. In 2010 (10 oktober) werden de twee grotere eilanden Curaçao en St. Maarten een zelfstandig land binnen het Koninkrijk. Aruba had die status ('status aparte') al sinds 1986. Jarenlange besprekingen en een referendum op elk eiland gingen aan deze nieuwe situatie vooraf.

Echt autonoom zijn de drie landen overigens niet, want de laatste dertig jaar wordt de invloed van Nederland op vele terreinen steeds sterker. Recent bijvoorbeeld met de noodfondsen in verband met de Covid-19 pandemie werden door de Nederlandse regering harde hervormingseisen gesteld aan de integriteitskamer, pensioenen, loonsverlagingen ambtenaren. Geen hervormingen, geen financiële steun.

2. BES-eilanden

De drie kleinere eilanden Bonaire, Saba en St. Eustatius, vaak informeel BES genoemd, kwamen in 2010 rechtstreeks onder Nederlands bewind te vallen en worden formeel aangeduid als Caribisch Nederland. St. Eustatius was het enige eiland dat zich via het referendum uitsprak om deel te blijven uitmaken van de Nederlandse Antillen. Maar omdat het land Nederlandse Antillen werd opgeheven, werd St. Eustatius gedwongen om deel te gaan uitmaken van de BES-eilanden.

De BES-eilanden zijn dus onderdeel van Nederland, maar hebben niet dezelfde rechten en plichten als de gemeenten in Nederland. De eilanden behoren niet bij een provincie en vallen direct onder het bewind van diverse ministeries. Op de eilanden functioneren een bestuurscollege en een eilandsraad per eiland. De eilandsraad wordt elke vier jaar gekozen. Het centraal regeringsorgaan, de Rijksdienst Caribisch Nederland, zetelt in Bonaire en voert de nationale taken uit op de drie eilanden. De Rijksvertegenwoordiger is het hoofd van de Rijksdienst Caribisch Nederland.

3. Juridische status: Openbaar lichaam

Wettelijk heten de eilanden 'openbaar lichaam', dus de naam 'bijzondere gemeente' is formeel niet juist. De gemeentewet geldt bijvoorbeeld niet en eigenlijk geen enkele andere Nederlandse wetgeving op enkele wetten na (bijvoorbeeld de Nederlandse Kieswet). Er zijn vanaf 2010 vele

nieuwe wetten ingevoerd, de zogenaamde BES-wetten Gestart werd met de invoering van een belastingenwet, het verhogen van de pensioengerechtigde leeftijd van 60 naar 65 jaar en het invoeren van de euthanasiewet, het homohuwelijk en abortuswetgeving. Dit werd als zeer controversieel ervaren door de eilandbewoners.

4. Evaluatie onderzoek

In 2015, vijf jaar na de staatkundige herinrichting, werd door een Commissie onder leiding van Liesbeth Spies een onderzoek ingesteld naar hoe de nieuwe wetten en de nieuwe manier van besturen in de praktijk uitwerkte. De resultaten waren bedroevend.

Er waren positieve ontwikkelingen te melden op het gebied van de gezondheidszorg, maar op vele andere terreinen was het leven voor de bevolking van de eilanden er slechter op geworden in plaats van beter. Velen gaven aan zich derderangsburgers te voelen binnen het Koninkrijk.

Door de Nederlandse overheid werd vaak gesteld dat het voorzieningenniveau op de eilanden passend moest zijn aan de afwijkende geografische en demografische situatie en de schaalgrootte. In de praktijk betekende dit vaak een minder voorzieningenniveau.

Een ander knelpunt is het ontbreken van politieke representatie van de eilanden in de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal. Hierdoor is het moeilijk om veranderingen tot stand te brengen, tenzij de politieke wil van een enkel Tweede Kamerlid die bereid is zich te verdiepen in de situatie.

5. Overname van de regering van St. Eustatius

In 2018 bereikte de verhoudingen een dieptepunt. Op 6 februari kondigde staatssecretaris Knops van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties aan “het eilandsbestuur van St. Eustatius over te nemen wegens wetteloosheid en financieel wanbeheer”. Ook was er volgens een speciale Commissie die de situatie had onderzocht, sprake van (ervaren) discriminatie, intimidatie, bedreigingen en beledigingen, willekeur en machtswellust.

Een Regeringscommissaris werd aangesteld om het eiland te besturen totdat het eiland weer in staat is om dat zelf te kunnen doen. Deze situatie duurt nog steeds voort. Goed is om hier te vermelden dat de gehouden verkiezingen op 21 oktober 2020 voor de eilandsraad (met beperkte democratische rechten) een fikse nederlaag /tegenvaller voor de Nederlandse regering heeft opgeleverd. De ‘Progressive Labour Party’ (PLP) (waarvan de lijstduwer machtswellust en wetteloosheid werd verweten) won de verkiezingen van de Nederland gezinde ‘Democratic Party’.

6. 2020 - Tien jaar na de staatkundige herinrichting

Tien jaar na de staatkundige herinrichting, brachten journalist René Zwart en emeritus-hoogleraar Joop van den Berg het boek 'Koninkrijk op eieren' uit. Ook hieruit komt een treurig beeld naar voren waar betrokkenen met teleurstelling en verbittering terugblikken op de afgelopen tien jaar. Liesbeth Spies stelt vast dat er met haar rapport uit 2015 nagenoeg niets is gebeurd. De situatie in de Caribische gemeenten is nog even schrijnend. Over het Nederlandse optreden is ze helder: 'te weinig, te laat.'

7. De sociale en economische situatie

De vraagstukken op het terrein van arbeid en sociale zekerheid zijn omvangrijk en vragen daarom nadrukkelijk de aandacht van het Rijk en de openbare lichamen. De eilanden zijn verantwoordelijk voor het eilandelijke arbeidsmarktbeleid. Een groot deel van de werkenden verdient rond het minimumloon. Het is moeilijk om rond te komen; de groep werkende armen lijkt steeds groter te worden. De arbeidsmarkten zijn klein en complex. De aansluiting tussen vraag en aanbod is vaak niet goed. Goed opgeleide 'landskinderen' keren na hun studie in Europees Nederland of de Verenigde Staten van Amerika vaak niet terug naar hun eiland. Het Rijk geeft veel tewerkstellingsvergunningen af aan buitenlandse arbeidskrachten, ook voor functies aan de onderkant van de arbeidsmarkt.

DE PROGRAMMAPUNTEN

De gebieden waar UCF zich sterk voor gaat maken zijn:

7.1.Sociale zekerheid

De transitie naar Caribisch Nederland op het terrein van de sociale zekerheid kenmerkt zich door een beleidsarme omzetting van de bestaande Nederlands-Antilliaanse wetgeving.

In 2008 werd met de eilanden afgesproken dat een binnen Nederland aanvaardbaar voorzieningenniveau het uitgangspunt is, waarbij rekening wordt gehouden met de omstandigheden ter plaatse en de hoogte van de uitkeringen voor de transitie.

Net als voor de andere prioritaire voorzieningen werd afgesproken dat hiervoor normen worden opgesteld. Nederland, Bonaire, Sint Eustatius en Saba spraken af zich gezamenlijk in te zetten om dit niveau te bereiken. Echter, tot op heden is er voor de prioritaire voorziening arbeid, inkomen en sociale zekerheid geen nadere normen voor het voorzieningenniveau opgesteld.

Voor Bonaire, Sint Eustatius en Saba is geen bestaansminimum vastgesteld. Het meerjarenprogramma bevat wel de toezegging om het vaststellen van een ijkpunt voor de bestaanszekerheid verder te doordenken. De discussie over wat moet worden verstaan onder een binnen Nederland aanvaardbaar voorzieningenniveau is op dit prioritaire terrein zeer manifest en de problematiek is schrijnend.

Het Rijk heeft in de jaren na de transitie onvoldoende oog gehad voor die groepen die niet door middel van arbeid in hun inkomen kunnen voorzien en waar de prikkel om te werken niet aan de orde is (door ouderdom of arbeidsongeschiktheid). Een effectieve verlichting van de armoedeproblematiek vraagt een integrale aanpak, zowel in Caribisch Nederland als in Europees Nederland, met alle betrokken ministeries. Tegelijkertijd staan het Rijk en de eilanden ook nog voor uitdagingen als het gaat om het verbeteren van de werking van de arbeidsmarkt en het vergroten van de kansen voor lokale arbeidskrachten op een baan.* Spies In 2014 heeft het Nibud onderzoek gedaan naar de kosten van volgens hen minimale levenspakketten op Bonaire. Alhoewel dit rapport tot discussie heeft geleid, is wel helder dat de hoogte van het minimumloon en de hoogte van de uitkeringen het voor een grote groep inwoners lastig en soms zelfs onmogelijk maakt de eindjes financieel aan elkaar te knopen. Kwetsbare groepen met een hoog risico op een leven in armoede zijn:

- 1) De ouderen met alleen Algemene Ouderdomsverzekering;
- 2) Arbeidsgehandicapten;
- 3) Alleenstaande vrouwen met kinderen

De invoering van de dollar heeft voor de bevolking op Sint Eustatius, Saba en Bonaire tot sterke prijsstijgingen en een afname van de koopkracht geleid. Werknemers die van belang zijn voor economisch groei in sectoren zoals de detailhandel, bouwindustrieën en toerisme hebben te maken met nauwelijks of dan wel niet geïndexeerde lonen.

De Groep werkende armen is groter geworden.

De vakbondskrachten in de overzeese gebieden zijn versnipperd en moeten ze het hoofd bieden aan de overheersing van de Nederlandse regering in de regio wat een totaal ongelijkwaardige verhouding is. De vakbonden van de BES eilanden zijn relatief klein hebben noch de middelen noch de expertise om op gelijkwaardige voet te onderhandelen. Dit maakt het nog complexe voor de bonden omdat ze overspoeld worden door veranderingen, nieuwe wetgeving en niet nagekomen afspraken/beloftes door Nederland.

7.2. Het onderwijssysteem

Ook binnen het onderwijssysteem zijn er veel problemen rond ongelijkheid. De kinderen uit betere financiële familiesystemen en die beter in staat zijn om te leren, zullen een grotere kans hebben om naar het buitenland te gaan om hun opleiding voort te zetten. Er is nauwelijks of geen hulp of structuur voor de kinderen uit arme gezinssystemen en die minder goed kunnen leren, zij hebben meestal geen kans om naar het buitenland te gaan om hun opleiding voort te zetten, terwijl hun nieuwsgierigheid en creativiteit om te ontdekken op de voorgrond zal staan, zal worden verwaarloosd.

UCF wil een totale transformatie van het onderwijssysteem dat de geografische en culturele setting en maatschappelijke (Afrikaanse) identiteit weerspiegelt. Van een Eurocentristische dominante benadering naar een meervoudig perspectief.

HOOFDSTUK 5: THE BLACK AGENDA

VN Decennium Actieplan

4.1. PIJLER ERKENNING

DE PROGRAMMAPUNTEN

- 4.1.1.Zichtbaarheid mensen van Afrikaanse afkomst
- 4.1.2.Representatie mensen van Afrikaanse afkomst
- 4.1.3.Slavernij is misdaad tegen de menselijkheid
- 4.1.4.Etniciteit en Nationaliteit in artikel 1 van de Grondwet
- 4.1.5.Erkennen & Toepassen van de term Afrofobie
- 4.1.6.Nationale 1 juli Herdenking
- 4.1.7.Intersectionele discriminatie
- 4.1.8.Nationaal Forum Civil Society van Afrikaanse afkomst

4.2.PIJLER RECHTVAARDIGHEID

DE PROGRAMMAPUNTEN

- 4.2.1.Anti-Racisme maand.
- 4.2.2.Nationale Raad Reparatory Justice
- 4.2.3.Naamsverandering
- 4.2.4.Onderzoek naar de effecten van de Maangamizie
- 4.2.5.Maatregelen ten behoeve van de verbetering van de psychische gezondheidszorg
- 4.2.6.Onderzoek naar veelvuldig voorkomende medische ziekten bij mensen van Afrikaanse afkomst In het Koninkrijk

4.3. PIJLER ONTWIKKELING

DE PROGRAMMAPUNTEN

- 4.3.1.Nationaal Actieplan VN Decennium
- 4.3.2.Nationaal Instituut voor Afrikaanse Diaspora Vraagstukken
- 4.3.3.Mensenrechten- en cultuureducatie

Ik kan het niet vergeten

Ik wil het niet vergeten

Ik ben een nazaat van Afrikanen

die de Maangamizi hebben overleefd

Ik ben een nazaat van Afrikaanse Vrijheidsstrijders

die tegen Koloniale overheersing hebben gestreden

Ik ben een nazaat die de strijd voor vrijheid

van Afrikanen nooit zal opgeven

Ik ben omdat Wij zijn

Omdat Wij zijn

Daarom

BEN IK

Achtergrond

UCF gaat ervan uit dat ieder mens uniek is en iets te bieden heeft maar de praktijk wijst uit dat niet iedereen gelijke kansen krijgt om volwaardig mee te doen. De kansenongelijkheid is zeker ook van toepassing op de positie van burgers van Afrikaanse afkomst. UCF wil met haar Transformatie Manifest een bijdrage leveren aan het tot stand brengen van een eerlijkere samenleving waarbij sprake is van gelijke kansen voor iedereen.

“Erkenning, Rechtvaardigheid en Ontwikkeling” zijn de drie pijlers die UCF als leidraad heeft gekozen bij de ontwikkeling van dit onderdeel van het UCF Transformatie Manifest en wat wij de ‘Black Agenda’ noemen. De pijlers zijn afgeleid van de missie van het Internationaal VN Decennium voor mensen van Afrikaanse afkomst 2015-2024. Tijdens de beraadslagingen in de verschillende VN Organen en in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties waren lidstaten het erover eens of het nu gaat om nazaten van de slachtoffers van de trans-Atlantische slavenhandel of om Afrikaanse migranten, onderzoeken hebben vastgesteld dat het om de armste en meest gemarginaliseerde groepen gaat. Studies en bevindingen van internationale en nationale instanties tonen aan dat mensen van Afrikaanse afkomst nog steeds beperkte toegang hebben tot kwalitatief hoogwaardig onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en sociale zekerheid.

In veel gevallen blijft hun situatie grotendeels onzichtbaar en is er onvoldoende erkenning en respect op het gebied van hun inspanningen en bijdragen aan de wereldeconomie, cultuur en beschaving.

Zij worden maar al te vaak gediscrimineerd in hun toegang tot de rechter en worden geconfronteerd met alarmerend hoge politiegeweld, samen met raciale profilering.

Bovendien is hun politieke participatie vaak laag, zowel bij het stemmen als bij het innemen van politieke posities. Bovendien kunnen mensen van Afrikaanse afkomst lijden aan meerdere vormen van meervoudig racisme andere verwante gronden, zoals leeftijd, geslacht, taal, religie, politieke of andere mening, sociale afkomst, eigendom, handicap, geboorte of andere status.

De bevordering en bescherming van de mensenrechten van mensen van Afrikaanse afkomst is een prioriteit geweest voor de Verenigde Naties.

Verschillende strategieën zijn er gedurende een reeks van jaren toegepast om de politieke aandacht te verwerven en tot politieke wil te stimuleren. Brieven zijn geschreven, uitnodigingen zijn gestuurd, petitie's zijn aangeboden aan zowel het Nederlandse Kabinet; het Parlement;

individuele politieke fracties & relevante Tweede Kamercommissies; demonstraties zijn georganiseerd, face-to-face confrontaties hebben plaatsgevonden, een manifest is aangeboden aan de Kabinetsformateur in 2016 om Nationale Actieplannen tot stand te brengen zoals ook ten aanzien van andere VN verdragen en/of resoluties. We hebben het vooral over de gevestigde politieke partijen die zich geen zorgen hebben gemaakt. Hoe kan het ook anders. De beste bode is immers de mens zelf. Omdat gelijkwaardigheid voor UCF een mensenrecht is en geen (wit) privilege heeft UCF deze 'Black Agenda' opgesteld om speciale aandacht te besteden aan de achtergestelde positie van burgers van Afrikaanse afkomst met als doel ze uit hun gemarginaliseerde positie te halen.

Zie hier een belangrijke reden voor een bewuste keus voor UCF.

Notabene: UCF is zich ervan bewust dat vanwege het koloniaal verleden er mensen zijn die zich (in politieke termen gesproken), liever als 'zwart' identificeren. UCF beseft ook dat er meerdere burgergemeenschappen zijn die zich ook als 'zwart' identificeren omdat ze van mening zijn dat de politieke term 'wit' niet op hen van toepassing is. 'Wit' wordt over het algemeen gebruikt ter vervanging van het woord 'blank'.

VN Decennium Actieplan

In het VN Decennium Actieplan treffen we een aantal kenmerken aan over de problemen die mensen van Afrikaanse afkomst, wereldwijd, in meer of mindere mate, in een regio of in een land ervaren. Vraagstukken die specifieke maatregelen, instrumenten, strategieën, methoden en technieken vereisen om de aanpak succesvol te realiseren.

Deze opsomming is tot stand gekomen na wereldwijde studies en consultaties ook uit Nederland.

Een greep uit de opsomming:

- 1) racisme en structurele en institutionele discriminatie die zijn geworteld in de verwerpelijke systemen van slavenhandel, slavernij en kolonialisme;
- 2) situatie van ongelijkheid onder andere in de toegang tot de arbeidsmarkt, (institutionele)uitsluiting en stigmatisering, misdaad en geweld;
- 3) belemmeringen bij de toegang tot hooggekwalificeerde banen met rechtspositionele zekerheden;
- 4) gedwongen worden tot werk in de informele circuits, vaak in gevaarlijke omstandigheden;
- 5) ondervertegenwoordiging in politieke en institutionele besluitvormingsprocessen;

-
- 6) belemmeringen in de toegang tot kwalitatief hoogwaardig onderwijs, die in de intergenerationale overdracht van armoede resulteert;
 - 7) een onevenredige vertegenwoordiging in gevangenispopulaties;
 - 8) beperkte sociale erkenning en waardering van de etnische en culturele verscheidenheid;
 - 9) onverdraagzaamheid en onbegrip voor de religies en spirituele uitingsvormen van Afrikaanse herkomst;
 - 10) racisme, rassendiscriminatie, vreemdelingenhaat en daarmee samenhangende onverdraagzaamheid op grond van ras, kleur, afkomst of nationale of etnische afkomst naast andere vormen van discriminatie op grond van leeftijd, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere denkbeelden, sociale afkomst, eigendom, geboorte of andere status;
 - 11) voor vrouwen en meisjes geldt extra intersectionele vormen van racisme en discriminatie en kwetsbaarheid voor seksueel geweld. De vormen van meervoudige discriminatie manifesteren zich in situaties van beperkte toegang tot goed onderwijs en werkgelegenheid en bij veiligheidsmaatregelen;
 - 12) hoge cijfers van moeder- en babysterfte onder andere vanwege de beperkte toegang tot gezondheidszorg in verschillende omstandigheden;
 - 13) de relatie tussen ras, sociale en economische status en burgerschap betekent dat migranten, vluchtelingen en asielzoekers van Afrikaanse afkomst zich vaak in bijzondere kwetsbare situaties bevinden;
 - 14) beperkte toegang tot gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en sociale zekerheid geldt vooral voor migranten van Afrikaanse afkomst;
 - 15) openbare en politieke debatten over immigratiebeleid en de gevolgen daarvan resulteren vaak in maatregelen die institutionele discriminatie eerder versterken dan bestrijden. In die zin dat immigranten als zondebok voor economische en sociale problemen worden gebruikt. Het komt voor dat in het kader van de discussies, zij als criminelen worden afgeschilderd en als een bedreiging voor de veiligheid worden beschouwd, wat weer resulteert in wantrouwen, angst en wrok bij andere burgers;
 - 16) institutionele discriminatie in systemen van Justitie en Politie zijn vaak van invloed op mensen van Afrikaanse afkomst. Er wordt geconcludeerd dat jonge mensen van Afrikaanse afkomst vaker het slachtoffer zijn van politiegeweld. De cijfers zijn alarmerend. Raciale profilering wordt op grote schaal toegepast en gebruikt als een selectieve en discretionaire mechanisme voor arrestaties, opsluiting en onderzoeken;

-
- 17) de discriminatie waarmee mensen van Afrikaanse afkomst worden geconfronteerd werkt belemmerend voor de vooruitgang, voorspoed en ontwikkeling mede als het gevolg van het feit dat civiele en politieke rechten, evenals economische, sociale en culturele rechten niet worden nageleefd;
 - 18) door het ontbreken van goede analyses en statistische data om de omvang van racisme en discriminatie ten aanzien van mensen van Afrikaanse afkomst aan te tonen heeft dit ook gevolgen voor het treffen van adequate maatregelen om Afrofobie te bestrijden;
 - 19) er is beperkte erkenning ook in onderwijs curricula van de geschiedenis van mensen van Afrikaanse afkomst en het erfgoed dat zij hebben voortgebracht;
 - 20) stereotype beelden over mensen van Afrikaanse afkomst in de media versterken vaak de waandenkbeelden en bestendigen de diepgewortelde discriminerende attitudes die er zijn.

4.1. PIJLER ERKENNING

De eerste pijler gaat over de erkenning dat de voorouders van burgers van Afrikaanse afkomst het slachtoffer zijn geweest van het verwerpelijk slavernijsysteem en dat deze gemeenschappen vandaag de dag nog steeds last ervaren van de negatieve gevolgen van dat systeem.

Dit zijn dus vraagstukken die specifieke maatregelen, instrumenten, strategieën, methoden en technieken vereisen om de aanpak succesvol te realiseren.

DE PROGRAMMAPUNTEN

4.1.1. Zichtbaarheid mensen van Afrikaanse afkomst

Erkenning van mensen van Afrikaanse afkomst als een aparte groep is van essentieel belang voor de vergroting van hun zichtbaarheid om hun (mensen)rechten te beschermen en om te weten wanneer ze worden geschonden. Inzicht draagt bij aan de bewustwording over de historische patronen die bewust of onbewust nog steeds leiden tot marginalisering en uitsluiting van deze doelgroep. Inzicht draagt ook bij aan kennis over de mate waarin Afrofobie inclusief

intersectionele discriminatie en symbolisch geweld voorkomt. Voor het vergroten van de zichtbaarheid is het essentieel dat zij als een specifieke doelgroep worden verankerd in alle sectoren van (overheids)beleid. Dataverzameling is een goed middel die het mogelijk maakt om de situatie van mensen van Afrikaanse afkomst in kaart te brengen, te analyseren en te beoordelen. Op grond van de verkregen resultaten en de conclusies kan worden getoetst of te maatregelen om hun rechten te beschermen effectief zijn en/of worden aangestuurd tot effectieve samenhangende (beleids)maatregelen.

Het Politieke doel is dat burgers van Afrikaanse afkomst en die zich als 'zwart' definiëren het volledig genot ervaren van alle rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, als erkend in

de universele verklaring van de rechten van de mens, het Internationaal Verdrag betreffende de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie evenals andere relevante internationale en regionale mensenrechtenverdragen en instrumenten. UCF is ook voor In dit verband.

UCF richt zich in dit verband ook op andere gemarginaliseerde burgergemeenschappen die in dezelfde positie verkeren als de 'zwarte' burgers in Nederland.

De CERD (Commissie die de naleving van het Verdrag bewaakt) schrijft in haar concluding observations (2015) bezorgd te zijn over de toename van discriminatie, waaronder raciale profilering en stigmatisering, waarmee mensen van Afrikaanse afkomst worden geconfronteerd in Nederland. De Commissie is ook bezorgd over de structurele onzichtbaarheid van deze discriminatie, zoals blijkt uit het feit dat mensen van Afrikaanse afkomst niet worden geïdentificeerd als een burgergemeenschap die wordt gediscrimineerd. In verschillende rapportages wordt deze gemeenschap onder het begrip 'overigen' gecategoriseerd.

De Commissie uit haar zorgen uit over

a) de onevenredige armoede- en werkloosheidscijfers waarmee mensen van Afrikaanse afkomst worden geconfronteerd;

b) het beperkte aantal personen van Afrikaanse afkomst in een openbaar ambt; en

(c) onvoldoende bewustzijn binnen de Nederlandse samenleving over het Nederlandse slavernij en het koloniale verleden. Voor het vergroten van de zichtbaarheid is verankering in alle sectoren van (overheids)beleid belangrijk zodat bij nationale rapportages over racisme en discriminatie zij niet meer 'respectloos' onder het kopje 'en overigen' worden gerangschikt. Dataverzameling is een goed middel die het mogelijk maakt om de situatie van deze specifieke burgergemeenschappen in kaart te brengen, te analyseren en te beoordelen. Op grond van de

verkregen resultaten en de conclusies kan worden getoetst of de maatregelen om hun rechten te beschermen effectief zijn en/of moet worden aangestuurd tot effectievere samenhangende (beleids)maatregelen. Het verankeren van mensen van Afrikaanse afkomst als een specifieke doelgroep in wetgevende maatregelen, overheidsbeleid en instrumentaria in verband met evaluatie en monitoring en Rapportageplicht.

4.1.2.Representatie mensen van Afrikaanse afkomst

Stimulerende maatregelen zijn gewenst naar de kant van de media en alle overige sectoren in onze samenleving voor wat betreft programma's die positieve aandacht schenken aan mensen van Afrikaanse afkomst. Dit om een positievere en objectievere beeldvorming te bevorderen als alternatief voor de stereotypes die erg vernietigend zijn. Op het gebied van beeldvorming zijn er meerdere uitdagingen. Mensen van Afrikaanse afkomst lijden over het algemeen aan een golf van negatieve beeldvorming geconstrueerd met stereotypering, misvatting en marginalisering. De roep om een evenredige vertegenwoordiging van burgers van kleur in de media als middel ter bestrijding van deze fenomenen wordt alsmaar luider.

4.1.3.Slavernij is misdaad tegen de menselijkheid

De Nederlandse Staat erkent dat de Maangamizi (trans-Atlantische slavenhandel, slavernij, kolonisatie en de hedendaagse effecten) gepleegd vanaf de vijftiende tot de negentiende eeuw door Europese machten tegen het Afrikaanse volk, een misdaad tegen de menselijkheid is.

Dat dit in retro perspectief moet worden geacht altijd zo te zijn geweest en dat als gevolg van deze misdaad het Afrikaanse volk (ondermeer) naar de Amerika's zijn gedeporteerd.

4.1.4.Etniciteit en Nationaliteit in artikel 1 van de Grondwet

Civil Society organisaties in Nederland pleitten al ruim elf jaar voor de verruiming van Artikel 1 van de Grondwet met de gronden Etniciteit en Nationaliteit. Dit zoals ook aan Nederland aanbevolen door de VN Commissie die zich bezighoudt met de toezicht op de naleving van het VN Verdrag op het gebied van de bestrijding van alle vormen van racisme en discriminatie (CERD). Ons Koninkrijk der Nederlanden heeft het CERD Verdrag geratificeerd wat ook inhoudt de naleving ervan. Het Verdrag definieert "racial discrimination" als:

“any distinction, exclusion, restriction or preference based on race, colour, descent, or national or ethnic origin which has the purpose or effect of nullifying or impairing the recognition, enjoyment or exercise, on an equal footing, of human rights and fundamental freedoms in the political, economic, social, cultural or any other field of public life.”

“Racial discrimination” is een handeling. Het rasbegrip stemt niet ter vervanging van en kan niet gelijkgesteld worden met het ‘etniciteits- en nationaliteitsbegrip’. In dit verband volgt UCF Artikel 21 van het Handvest betreffende de Grondrechten van de Europese Unie:

“1. Any discrimination based on any ground such as sex, race, colour, ethnic or social origin, genetic features, language, religion or belief, political or any other opinion, membership of a national minority, property, birth, disability, age or sexual orientation shall be prohibited.”

“2. Within the scope of application of the Treaty establishing the European Community and of the Treaty on European Union, and without prejudice to the special provisions of those Treaties, any discrimination on grounds of nationality shall be prohibited.”

Eén van de belangrijkste aanbevelingen naar aanleiding van de concluding observations (2015) over de naleving van het CERD Verdrag door het Koninkrijk der Nederlanden, is dat Nederland, in overeenstemming met Artikel 1 van het Verdrag: 1) de gronden kleur en etnische afkomst in Artikel 1 van de Grondwet opneemt; 2) dat de Grondwet alle relevante rechtsgebieden moet bestrijken 2) het begrip raciale motivatie in de strafrechtelijke wetgeving wordt ingevoerd als een verzwarende omstandigheid bij de vaststelling van sancties voor strafbare feiten. In 2020 is dit wel gebeurd ten aanzien van ‘seksuele geaardheid’. Dit vinden we een goede zaak maar vatten het op als te zijn een onderwerp waar Nederland een grotere waarde aan hecht dan het bestrijden van racisme op grond van etniciteit.

In 2016 rapporteert de Nederlandse Staat onder het onderdeel Etnisch Profileren het volgende aan de CERD: “Van de politie wordt verwacht dat zij in een vroeg stadium proactief reageert om criminaliteit te voorkomen en te ontmoedigen. Daarbij is het belangrijk om te allen tijde zorgvuldig te zijn. Het voorkomen van etnisch profileren is cruciaal voor de legitimiteit van en het vertrouwen van het publiek in de politie. De maatregelen die worden genomen om etnisch profileren te voorkomen, zijn gericht op onderwijs en opleiding, het bevorderen van goede relaties, diversiteit

in de beroepsbevolking en inspanningen om de klachtenprocedure te verbeteren. Binnen deze vier pijlers is en wordt goede vooruitgang geboekt". Geen acties dus ten aanzien van de verruiming van de Grondwet.

UCF kan geen legitieme reden bedenken waarom de politiek in Nederland halsstarrig blijft om de onderhavige gronden in de Nederlandse Grondwet te verankeren.

In dit verband vestigen we de aandacht op de Resoluties van het Europese Parlement (2019/2020) over de Fundamentele Rechten van mensen van Afrikaanse afkomst.

In zijn rapportage (over het jaar 2019) verwijst de Nationale Ombudsman ook naar praktijken over etnisch profileren in alle lagen bij de Overheid.

4.1.5. Erkennen & Toepassen van de term Afrofobie

Racisme, discriminatie en sociale- en maatschappelijke uitsluiting van personen met een Afrikaanse achtergrond en van zij die zich als 'zwart definiëren' kennen een eeuwenoude traditie, van negatieve associaties, marginalisering en onderdrukking, onder meer als gevolg van de trans-Atlantische slavenhandel, slavernij en kolonialisme. De gevolgen daarvan manifesteren zich binnen verschillende sectoren van de samenleving en relevante politieke-, sociaal economische- en maatschappelijke verbanden en hebben ook effecten op het zelfbeeld.

In haar Rapport van de EU high level Group (2018) getiteld: 'Afrophobia, Acknowledging and understanding the challenges to ensure effective responses', brengt deze Top in herinnering dat de term "Afrofobie" al genoemd is in officiële verklaringen van onder andere de Hoge Commissaris voor de mensenrechten en de VN werkgroep van deskundigen inzake mensen van Afrikaanse afkomst (WGPAAD). In het rapport maakt de Top verder gebruik van de term "Afrofobie" in het licht van de overwegingen dat Afrofobie een term is om de specifieke kenmerken van racisme tegenover de mensen van Afrikaanse afkomst te beschrijven en dat afhankelijk van de context en de betrokken doelgroep of collectieve groep, de term ook in het algemeen kan worden opgevat als de manifestatie van racisme tegenover individuen, groepen en gemeenschappen die zichzelf als 'zwart', definiëren.

In haar rapport aan de VN van 2019, waarin de VN special rapporteur on Racism, Racial Discrimination, Xenophobia and Related Intolerance, Tendayi Achiume, inzicht verschaft in de

ontwikkelingen met betrekking tot racisme in Nederland, is de term Afrofobie ook als oriëntatie- en toetsingskader gebruikt.

In verschillende rapporten en resoluties van de Verenigde Naties (VN), recentelijk nog in het Rapport van de VN Intergovernmental Working Group (IGWG, 2020, p.19 onder e) is de term Afrofobie gebruikt om racisme en discriminatie op grond van Afrikaanse afkomst te typeren. Zo staat het er: “Consider the efforts against “Afrophobia” and all forms of discrimination against people of African descent as part of national plans against racism, racial discrimination, xenophobia and related intolerance”.

De constatering van de VN Werkgroep van experts over Mensen van Afrikaanse afkomst (WGPAD) is dat de term Afrofobie een werkbaar conceptueel kader is voor het onderbouwen van interventies die nodig zijn voor het bestrijden en voorkomen van racisme en discriminatie op grond van Afrikaanse afkomst, bevestigt dat het vertrekpunt gaandeweg duidelijk is geworden: een semantische discussie over de juiste term om vormen van meervoudige racisme en discriminatie op grond van Afrikaanse afkomst te duiden is achterhaald en geniet niet meer de hoogste prioriteit.

Het gebruiken van de term binnen het overheid en politieke domein in Nederland zal ervoor zorgen dat dat burgers met Afrikaanse afkomst en die zichzelf als ‘zwart’ definiëren optimaal gebruik zullen kunnen maken van wettelijke bescherming tegen de vormen van meervoudig racisme en discriminatie.

UCF zet in op:

Net als ten aanzien van de begrippen antisemitisme, homo- en transgenderfobie-, Islamfobie en moslimfobie al het geval is, is UCF voor het erkennen en incorporeren van het begrip Afrofobie in (wetgevende/overheid) beleid en maatregelen. Het begrip verwijst naar de specifieke meervoudige vormen van racisme tegenover burgers van Afrikaanse afkomst. Het gaat om een behoefte die al jaren bestaat en zich recentelijk nadrukkelijker heeft gemanifesteerd door middel van de (vele landelijke, regionale en lokale) protestdemonstraties. Deze naar aanleiding van de dood van de Afrikaanse Amerikaanse staatsburger George Floyd door politiegeweld. Het Europees Parlement heeft haar Lidstaten in twee resoluties (2019 en 2020 over de fundamentele rechten van mensen van Afrikaanse afkomst) opgeroepen om adequate maatregelen te treffen om alle vormen van structurele meervoudig racisme en discriminatie te bestrijden.

4.1.6. Nationale 1 juli Herdenking

Door middel van het Nationaal Slavernijmonument in Amsterdam wordt het Nederlandse slavernijverleden zichtbaar gemaakt, de doorwerking daarvan in de hedendaagse multiculturele samenleving en de toekomst van deze samenleving. Daarnaast moet het Monument zoveel mogelijk appelleren aan de Nederlandse bevolking als geheel, opdat zoveel mogelijk mensen aanleiding vinden stil te staan bij het Nederlandse slavernijverleden en haar erfenis nu en in de toekomst, het gaat immers om een onderdeel van de Nederlandse Vaderlandse Geschiedenis dat niet weggemoffeld mag worden. In die zin dient het Nationaal Statisch Monument niet alleen de emancipatie van de Nazaten van de tot slaaf gemaakten, maar ook die van de Nazaten van de “daders”: de mensenhandelaren evenals de autoriteiten die de handel via wet en regelgeving hebben mogelijk gemaakt en/of gestimuleerd: de overheid en het koningshuis, de kerkgenootschappen, banken, ondernemingen inclusief de toeleveringsbedrijven. Kortom, het heeft een functie voor de emancipatie van de samenleving als geheel. Het gaat er vooral om de jaarlijkse balans op te maken van de vorderingen in de samenleving in de omgang met het Nederlandse slavernijverleden en haar erfenis, teneinde mede richting te blijven geven aan maatschappelijke ontwikkelingen en discussies ter zake. De observatie leert dat het nationale karakter van de herdenking elk jaar op 1 juli met het verstrijken van de jaren steeds meer verworden is tot een stedelijke Amsterdamse gebeurtenis. Het is nu ruim vijf jaar dat samenwerkende organisaties tevergeefs een beroep hebben gedaan op de beheerder van het Nationaal Slavernijmonument, de verantwoordelijke overheidsautoriteiten en het Nationaal instituut Nederlands slavernijverleden en erfenis voor de instelling van een Nationale 1 juli Herdenkingscommissie. Van die zijde is het oorverdovend stil.

UCF zal zich inzetten voor:

1) Een Nationaal 1 juli Herdenkingscommissie

Doel is de Nationale herdenkingen ter hand te nemen met een duidelijke rol voor de nazaten van de tot slaafgemaakte slachtoffers van het Nederlandse slavernijverleden.

2) Nationale vrije Dag

UCF is voor een nationale vrije dag per vijf jaar en is ten aanzien van werkenden voor het realiseren van een wettelijke (betaalde) verlofvoorziening voor allen die op 1 juli hun eer willen betuigen bij het Nationaal Slavernijmonument in Amsterdam. Voor scholieren een vrije schooldag.

4.1.7. Intersectionele discriminatie

Centraal in de realisatie van de mensenrechten van vrouwen en meisjes is dat discriminatie tegen vrouwen en meisjes en andere schendingen van hun mensenrechten niet alleen plaatsvinden op grond van gender, maar ook op andere gronden, zoals etniciteit, leeftijd, klasse, nationaliteit, handicap, seksuele oriëntatie en gezondheidsstatus. Negatieve beeldvorming en discriminatie kunnen, naar de huidige wetenschappelijke inzichten, het best worden geanalyseerd via de intersectionele benadering. De positie van een persoon wordt bepaald door zijn of haar gender en zijn of haar etniciteit of andere identiteiten, in onderlinge samenhang. In de Beijing VN Wereld Vrouwenconferentie Verklaring (1995) en in de aanverwante verdragen en resoluties over 20 jaar Beijing Platform voor Action worden nationale overheden opgeroepen tot het versterken van inspanningen ter verzekering van gelijke rechten en fundamentele vrijheden voor alle vrouwen en meisjes die worden geconfronteerd met veelvuldige barrières die hun ontwikkeling, effectieve participatie en vooruitgang belemmeren.

Intersectionele discriminatie en negatieve beeldvorming ten aanzien van vrouwen en meisjes van Afrikaanse afkomst evenals ten aanzien van vrouwen die zich als 'zwart definiëren en arbeidsmigranten dienen op nationaal niveau prioritaire aandacht te krijgen bij de bestrijding van racisme, discriminatie, vreemdelingenhaat en aanverwante onverdraagzaamheid.

Het gaat dus niet alleen om een gender-based aanpak voor het bevorderen van gelijkheid maar daarnaast ook om een race-based focus bij de implementatie van het beleid en de ontwikkeling van instrumentaria. Dit, omdat onder andere vrouwen van de onderhavige groep vrouwen en meisjes zoals hierboven is gesteld, naast hun vrouw zijn nog steeds te maken hebben met op ras en etniciteit gebaseerde vormen van discriminatie.

Het VN Vrouwenverdrag (CEDAW) maakt helaas geen onderscheid tussen de posities van 'zwarte' en 'witte' vrouwen. Het is om die reden dat in het kader van het VN Decennium ook specifieke aandacht wordt besteed aan de vormen van meervoudige discriminatie waarmee de 'zwarte' doelgroep vrouwen en meisjes waaronder ook de arbeidsmigranten en vluchtelingenvrouwen te maken hebben. In Nederland wordt er net als het bij het VN Vrouwenverdrag ook geen onderscheid gemaakt. Immers de genderongelijkheid die er bestaat tussen 'zwarte' vrouwen en

'witte' vrouwen behoort bij lange na niet tot het verleden. Bij het niet rekening houden van het ras en etniciteit- en nationaliteitsperspectief zal deze gang van zaken onmiddellijk gevolgen hebben voor het realiseren van gendergelijkheid. Ook de bestaande ongelijkheid tussen 'zwarte' mannen en 'witte' mannen. 'Nederland is nog steeds een land dat op alle niveaus van het politiek bestuur, nationaal, provinciaal en lokaal, bestuurd wordt door overwegend 'witte' mannen en 'witte' vrouwen, terwijl het land meerkleurig is geworden. Die meer-kleurigheid in het politieke bestuur is nog ver te zoeken.

4.1.7. Nationaal Forum Civil Society van Afrikaanse afkomst

Op Internationaal niveau is er over de afgelopen decennia herhaaldelijk wereldwijde aandacht gevraagd voor de positie van deze burgergemeenschappen, zowel door de Verenigde Naties, het Europees Parlement alsook door andere internationale organisaties. De constatering is dat enige vorm van formele erkenning vanuit de Nederlandse politiek en overheid tot nu toe is uitgebleven, de oplossing van problemen vinden in de marge plaats. Daadwerkelijke en tijdige uitvoering van het VN Decennium door de Nederlandse overheid gaat alleen effecten bewerkstelligen als het Nationaal Actieplan wordt uitgevoerd in een gecoördineerd, gestructureerd en samenhangende aanpak. Dit betekent dat de Nederlandse overheid in nauwe samenwerking met de Civil Society van Afrikaanse afkomst over moet gaan tot de correcte en systematische uitvoering van het VN Decennium.

In het huidige Nederlands overheidsbeleid is er weinig ruimte voor gestructureerde inspraak van de Civil Society van Afrikaanse afkomst. Het is echter duidelijk dat als hier op de korte termijn geen verandering in komt dat de uitvoering van het VN Decennium niet zal slagen. Dit is een scenario dat niet wenselijk is en zeker geen breed draagvlak heeft.

De Nederlandse samenleving is gebaat bij nieuw beleid, waarbij de gemeenschappen op wie het VN Decennium is gericht middels het Nationaal Forum als gesprekspartner van de overheid erkend wordt in de uitvoering van het VN Actieplan.

UCF is oordeel dat burgers van Afrikaanse afkomst als Groep sterker staan in een aantoonbaar fysiek en politiek-ideologisch georganiseerd verband en dat de stem van de Civil Society van Afrikaanse afkomst in een gecoördineerd, gestructureerd en samenhangende Integrale aanpak betrokken moet worden om de verschillende perspectieven te formuleren en kenbaar te maken

aan alle relevante stakeholders. Dit zijn belangrijke voorwaarden voor het succes van het VN Decennium in Nederland. Een belangrijke succesfactor is de erkenning van de positie van het Nationaal Forum dat ook na het einde van het VN Decennium zal blijven bestaan en haar positieve sporen achterlaat ten behoeve van bevolkingsgroep waarvan de effecten van het slavernij en koloniaal verleden nog zichtbaar en voelbaar zijn.

4.2.PIJLER RECHTVAARDIGHEID

Rechtvaardigheid gaat een stap verder dan het erkennen dat de voorouders van burgers van Afrikaanse afkomst het slachtoffer zijn geweest van het verwerpelijk slavernijstelsel en dat deze gemeenschappen nog steeds de last ervaren van dat Verleden. Rechtvaardigheid in de context van Nederland gaat over het stimuleren van politieke wil om over te gaan tot het realiseren van een actieplan waarbij het doel is om af te rekenen met de nog steeds aanwezige negatieve effecten van dat Verleden.

De Wereld Anti Racisme Conferentie in Durban/Zuid Afrika 2001 is voor de wereldgemeenschap van Afrikaanse afkomst en vooral voor de nazaten van de slachtoffers van het Nederlandse slavernijverleden een unieke kans geweest om alle vormen van Afrofobie in het kader van de effecten van de trans Atlantische slavenhandel, slavernij en kolonialisme, aan de orde te stellen. De VN lidstaten hebben de uitdaging van de WCAR aangegrepen om slavenhandel, slavernij en kolonialisme inclusief de trans Atlantische slavenhandel als een misdaad tegen de menselijkheid te verklaren. Landen die daartoe nog niet waren overgegaan zijn aangespoord om passende maatregelen te treffen waaronder Reparations en het aanbieden van excuses. Het UCF is van mening dat de onthulling van een Nationaal slavernijmonument en de oprichting van het Nationaal instituut Nederlandse slavernijverleden en erfenis (NiNsee) niet voldoende zijn. De instelling van Anti Discriminatie Voorzieningen zijn ook niet toereikend om racisme en discriminatie met wortel en al aan te pakken.

DE PROGRAMMAPUNTEN

4.2.1. Anti-Racisme maand.

In september 2001 heeft in Durban Zuid Afrika de VN Wereld Anti Racisme Conferentie plaatsgehad. In september 2021 wordt herdacht dat de trans-Atlantische slavenhandel, slavernij en kolonialisme als misdaden tegen de menselijkheid zijn verklaard. De VN doet een beroep op de politieke wil van lidstaten om op gepaste wijze aandacht te besteden aan dit historische feit. UCF wil dat de maand september in 2021 wordt uitgeroepen tot Anti-Racisme maand.

4.2.2. Nationale Raad Reparatory Justice

De Interdepartementaal Anti Racisme Overheidsstructuur heeft leemtes aangetoond in visie, missie, beleid, maatregelen op het gebied van Afrofobie bestrijding. UCF is daarom van mening dat de structuur niet toereikend is in het kader van een gecoördineerde gestructureerde samenhangende integrale aanpak. Een gecoördineerde, gestructureerde, samenhangende aanpak gaat uit van een situatie waarbij alle relevante structuren om de doelen te bereiken in beeld zijn; dat programma's, acties en activiteiten op elkaar zijn afgestemd.

Inherent aan de opdracht van de Nationale Raad is de vaststelling van de onderwerpen die bij wet verboden en strafbaar moeten worden gesteld. Net als ten aanzien van de sectoren Gezondheidszorg, Cultuur, Wetenschap en Onderwijs is UCF van mening dat er een Nationale Raad moet worden ingesteld waaronder alle vraagstukken op het gebied van Reparatory Justice een plek krijgen. Hierin begrepen alle kwesties die te herleiden zijn naar het Nederlands trans-Atlantische slavernij- en koloniaalverleden. Het gaat om kwesties die om specifieke aandacht, aanpak en expertise vragen onder andere op het gebied van:

1) Reparations

De trans-Atlantische slavenhandel, slavernij en kolonialisme zijn in 2001 door de Verenigde Naties tot misdaden tegen de menselijkheid verklaard. Daarbij is vastgesteld dat de misdaden hebben geleid tot blijvende en voortdurende sociaaleconomische achterstelling en marginalisering van mensen van Afrikaanse afkomst. Deze achterstelling en marginalisering van

mensen van Afrikaanse afkomst in de Nederlandse samenleving wordt mede veroorzaakt door het feit dat de vernederende mensonterende methoden van discriminatie en gefabriceerde ideologieën waarmee het plegen van deze misdrijven door de Nederlandse overheid en andere Westerse landen gerechtvaardigd worden nog steeds ruimschoots in de Nederlandse samenleving aanwezig zijn in de vorm van Afrofobie. De misdaden tegen de menselijkheid hebben daarnaast de twijfelachtige eer de enige misdrijven gepleegd tegen de menselijkheid te zijn waar de daders bij de beëindiging ervan financieel zijn vergoed en niet de slachtoffers. Zie hier de kaders waarop de eis voor Rechtsherstel/Reparation is gestoeld. UCF is het ermee eens dat het programma van Rechtsherstel/Reparations van Nederland minimaal uit de volgende componenten moet bestaan:

a) Ethisch Rechtsherstel

Op Koninkrijks- en Nationaal niveau invoeren van wetgeving welke formeel vast legt dat de trans-Atlantische slavenhandel en slavernij misdrijven tegen de menselijkheid waren en altijd ook geweest zijn. Het aanbieden van Excuses op het hoogste Nederlandse Staatsniveau in de landen waar de misdaden zijn gepleegd vormt onderdeel van dit Ethisch rechtsherstel programma. Het aanwenden van middelen en expertise ten einde te geraken tot een systematische documenteren en publiceren van de lokale en internationale dimensies van de verschillende effecten van deze misdrijven gepleegd tegen Afrika en mensen van Afrikaanse afkomst.

Uitgangspunt is het meervoudig perspectief.

b) Historisch Rechtsherstel

De onderhavige misdaden tegen de menselijkheid door Nederland zijn voor een groot deel nog steeds niet gedocumenteerd. Het volledige beeld van slavernij en de trans-Atlantische slavenhandel moet objectief (vanuit een meervoudig perspectief) worden gedocumenteerd. De gepleegde misdaden moeten evenals ten aanzien van andere Vaderlandse geschiedenissen een volwaardige plaats krijgen in de Nationale Nederlandse geschiedenis. De Nederlandse regering heeft een belangrijke taak om academische interdisciplinair onderzoek te stimuleren en daarbij fors te investeren. Hieronder begrepen maatregelen die betrekking hebben op het stimuleren van openbaarmaking van alle bronnen van informatie: nationale archieven, bibliotheken, archieven en registers van alle bij de trans-Atlantische slavenhandel en slavernij betrokkenen regeringen, overheden, families,

(deze omvat ook de Koninklijke families), bedrijven/ondernemingen, banken en kerken. Ten aanzien van de academische instellingen en universiteiten dient er grondig onderzoek te worden verricht over de wetenschappelijke bijdragen die zijn geleverd om de slavenhandel en slavernij te legitimeren.

UCF pleit voor het uit het straatbeeld verwijderen van alle standbeelden van figuren die een negatieve rol hebben gespeeld in de Maangamizi. In plaats van deze te vernietigen, moeten ze worden bewaard in Nationale Archieven, musea, domeinen of soortgelijke overheidsfaciliteiten. Ze kunnen bijvoorbeeld worden gebruikt op tentoonstellingen en exposities die als doel hebben ons racistische verleden te onderzoeken. Dit is niet het zuiveren van ons verleden aangezien de geschiedenis wordt vastgelegd in boeken en Online. Het is onnodig om dit soort monumenten te tonen in openbare publieke ruimten.

c) Educatieve Rechtsherstel

Het invoeren van effectieve pedagogische maatregelen in het onderwijsstelsel ten einde te verzekeren dat de geschiedenis van het Nederlandse slavernijverleden en de daaraan gekoppelde praktijken worden opgenomen in het nationale onderwijscurriculum zodat de komende Nederlandse generaties geïnformeerd zijn en kunnen leren van deze misdrijven tegen de menselijkheid en de hiermee nog altijd gepaard gaande erfenissen in de vorm van institutioneel racisme en Afrofobie in de Nederlandse samenleving.

d) Sociale, Economische en Culturele Rechtsherstel

Herstelbetalingen houden in: Politieke erkenning en concrete programma's voor 'schadeloosstelling' van de sociale en economische ongelijkheid, politieke marginalisering, vele vormen van racisme en discriminatie, zoals structureel institutioneel racisme en institutionele discriminatie, psychologische handicaps, waar Afrikanen en de Nazaten van de tot slaaf gemaakten als gevolg van de impact en erfenissen van de trans-Atlantische slavenhandel en slavernij die gericht zijn op voorspoedontwikkeling respectievelijk het bestrijden van de armoede die het verwerpelijke trans-Atlantische slavernij systeem tot gevolg heeft gehad.

Notabene:

UCF brengt in herinnering dat de Nederlandse verantwoordelijkheid niet stopt bij de grenzen van de Noordzee. Het verwerpelijke slavernijstelsel was een aangelegenheid dat zich ver over de

grenzen van Nederland voltrok. Door de verschillende studies en onderzoeken is de rol van Nederland op het gebied van de misdaden tegen de menselijkheid al meer dan voldoende aangetoond. De Raad heeft als extra opdracht het adviseren van de Nederlandse Staat over alle verzoeken op dit terrein van de Caricom staats- en gouvernementshoofden.

e) Financieel rechtsherstel

UCF pleit voor een eenmalig symbolische belastingvrije bedrag van €40.000 als voorschot aan alle nazaten van de tot slaaf gemaakte Afrikaanse voorouders ter compensatie van de geleden schade wegens onbetaald 'loon' (exclusief de revenuen). Belanghebbenden zijn alle personen van 18 jaar en ouder (1 juli 2021) woonachtig in de landen waar Nederland slavernij heeft bedreven en die zich hebben geïdentificeerd als een Afrikaanse nazaat. Peildatum voor het berekenen van het voorschot is 1 juli 1863.

f) Repatriëring

UCF acht het verder relevant dat Nederland over de brug komt met een financiële maatregel ten behoeve van de nazaten van de tot slaaf gemaakten die willen repatriëren naar een land binnen het Afrikaanse continent.

2) Raciaal en etnisch profileren

In 2017 schrijft Nederland in haar rapportage aan de VN Werkgroep 'on the Universal Periodic Review' dat een terugkerend onderwerp in deze context is de Oudhollandse traditie van Sinterklaas en het karakter van de zogenoemde 'zwarte piet'. De tradities bij deze viering hebben zich altijd ontwikkeld en zullen zich blijven ontwikkelen. De Nederlandse regering deelt de mening van het Nederlands College voor de Rechten van de Mens dat een verbod op 'zwarte piet' door de rijksoverheid geen geschikte oplossing is, maar dat de overheid een rol kan spelen bij het versterken en faciliteren van een respectvolle nationale dialoog die leidt tot initiatieven van de samenleving om 'zwarte piet' aan te passen aan een figuur die recht doet aan iedereen. In de afgelopen jaren zijn we getuige van veranderingen in het uiterlijk van 'zwarte piet'.

Deze opstelling van de Nederlandse Staat getuigt van onvoldoende besef dat hier sprake is van institutionele discriminatie.

Wat UCF met de verboden wil bereiken is het duurzaam afrekenen met alle praktijken die hun oorsprong vinden in (raciale)ideologieën en theorieën van superioriteit van bepaalde rassen en culturen ten opzichte van anderen. In Nederland zijn deze structureel van aard. Dit is de ervaring van burgergemeenschappen van Afrikaanse afkomst. Voorbeelden zijn: symbolisch geweld in de vorm van racistisch taalgebruik; De Sinterklaas cultuur historische Christelijke traditie met het racistisch onderdeel 'zwarte-' en 'roetveeg piet'; het Koningshuis liet zich enkele jaren geleden nog rijden in een Gouden Koets, waarvan de daden op de schildering van het verwerpelijk zijpaneel "Hulde der Koloniën" te zien zijn. De Koning heeft nog niet definitief besloten dat de Koets niet meer te zien zal zijn in het Nederlandse straatbeeld; het hanteren van raciale (etnische) profielen door Justitie en Politie met verregaande gevolgen voor vooral mensen van Afrikaanse

afkomst; de ongelijke behandeling van mensen van Afrikaanse afkomst binnen onder andere de sectoren van onderwijs, arbeidsmarkt en werkgelegenheid en de politiek. Verschillende acties van verontruste burgers van Afrikaanse afkomst en van Goede wil hebben nog niet geleid tot adequate maatregelen door politieke en bestuurlijke ambtsdragers.

4.2.3.Naamsverandering

UCF steunt het principe van een gecoördineerde gestructureerde samenhangende integrale aanpak zodat oplossingen en maatregelen in de marge tot het verleden gaan behoren. UCF wil, gebaseerd op de decennialange wensen van nazaten van de tot slaafgemaakten, wettelijke maatregelen en voorzieningen op het gebied van eerherstel door middel van DNA onderzoek naar de voorouderlijke lijn. Dit is een aandachtsgebied die terug te leiden is naar de erfenis van het Nederlandse slavernijverleden.

Vele burgers van Afrikaanse afkomst willen al langer dan anderhalve eeuw weten wat hun voorouderlijke lijn is. Eén van de instructies van de 'plantage-eigenaren' gebaseerd op de zogenoemde 'black code' was het verbod op het dragen van de eigen Afrikaanse naam. Een barbaarse vorm van mensenrechtenschending die om eerherstel vraagt.

4.2.4.Onderzoek naar de effecten van de Maangamizie

Maangamizie is een KiSwahili term die alle verwerpelikheden die met de Afrikaanse Maafa gemoeid zijn geweest te omschrijven. Deze term gaat veel verder dan termen als Holocaust en Maafa. Maangamizie verwijst niet alleen naar praktijken van genocide maar ook naar het toe-eigenen van eigendommen zoals land en bodemschatten; het eeuwenlang inzetten van de

gekidnapte Afrikanen om dwangarbeid te verrichten en op de toepassing van dehumaniseringsstrategieën.

Maafa is een term om het voortdurende effect van de trans Atlantische slavenhandel, slavernij en kolonisatie te stipuleren.

De Politieke agenda van UCF richt zich op twee belangrijke niveaus:

Het niveau van de Gezondheidszorg en het herstel van de Mentale slavernij

1) Gezondheidszorg

Het Verdrag van de Wereldgezondheidsorganisatie van 1946 stelt dat het genieten van de hoogst haalbare gezondheidsstandaard een van de grondrechten van ieder mens is zonder onderscheid van ras, religie, politieke overtuiging, economische of sociale toestand.

Het staat buiten kijf dat dit Verdrag ten aanzien van burgergemeenschappen alleen effectief kan zijn wanneer er meer ruimte vrijkomt voor onderzoek en studie en fondsen om de impact van het verwerpelijk slavernijsysteem en kolonisatie op burgergemeenschappen van Afrikaanse afkomst in kaart te brengen. Dit zodat op maat gerichte medische en sociaal maatschappelijke aanpak kan worden gerealiseerd. Te vaak horen wij dat cliënten van Afrikaanse afkomst uit kwetsbare gezinnen in systemen (o.a. psychiatrische inrichtingen) terecht komen waar ze niet thuishoren. En ook dat zij onder druk worden gezet om akkoord te gaan met een bepaalde procedure doordat cultuur-sensitiviteit en de kennis over “Post Traumatic Slave Syndrome” ontbreekt bij hulpverleners. Meer onderzoek zal leiden tot vermeerdering van kennis en inzicht bij het ontwikkelen van programma's door professionals/ervaringsdeskundige en zelfhulpgroepen. Coping mechanismes en gedrag patronen worden generatie op generatie doorgegeven. De observatie is dat de huidige generatie jongeren er klaar mee is. Ze willen verder. Dit vraagt om meer onderzoek over PSS, zodat er een op maat gerichte medische en sociaal maatschappelijke aanpak kan worden gerealiseerd.

g) Herstel van de Mentale slavernij

Belangrijke oorzaak van de misverstanden tijdens communicatieprocessen tussen de nazaten van de van de tot slaafgemaakten en andere vooral de 'witte' bevolking kan gewijd worden aan het gebrek aan kennis en inzicht over het Verleden en de ontkenning dat de effecten van dat verleden er nog steeds zijn. Het hoog gehalte eurocentrisme dat het geschiedenisonderwijs kenmerkt heeft niet bijgedragen aan de afschaffing van de negatieve effecten als gevolg van de Maangamizie. Het continent Afrika, de slachtoffers van het verwerpelijk slavernijsysteem en hun

nazaten hebben nooit de gelegenheid en mogelijkheid gehad om te herstellen van de schadelijke gevolgen en de ernst van het leven onder mensonterende omstandigheden. Dit terwijl het misdadig erfgoed van dat verleden nog steeds op vele niveaus van het sociale en economisch leven nog steeds opgeld doet. Er is nog heel veel onderhuidse woede en sprake van verdeel en heers praktijken wat vooral zijn impact heeft op de omgang en de verhoudingen tussen de Afrikaanse Caribische burgergemeenschappen onderling. Maar ook tussen de Afrikaanse Caribische burgergemeenschappen en 'witte' burgergemeenschappen onderling.

Dit wordt versterkt als de leefomstandigheden nog steeds bepaalde overeenkomsten hebben met systemen uit het verleden en door het voortduren van Afrofobie en vooral als de verantwoordelijkheden om Afrofobie te bestrijden aan de samenleving wordt overgelaten.

UCF wil dat de Nederlandse Staat en Parlement hun verantwoordelijkheid nemen en fondsen beschikbaar stellen teneinde meer studie en onderzoek te verrichten over de effecten van het Verleden.

UCF wil dat er Fondsen beschikbaar worden gesteld om onderzoek te verrichten naar de Psychische problemen bij burgers van Afrikaanse afkomst:

- a) Onderzoek naar de prevalentie van psychische aandoeningen (o.a. angsten, depressies, persoonlijkheidsstoornissen etc.) en oorzaken van deze stoornissen bij kinderen, jongeren en volwassenen van Afrikaanse afkomst; deze onderzoeksgegevens vergelijken met andere etnische burgergemeenschappen binnen het Koninkrijk.
- b) De concepten van "Post Traumatic Slave Syndrome" en "Afrofobie", de samenhangende patronen en factoren grondig bestuderen. Het in kaart brengen van deze begrippen voor de situatie in het Koninkrijk der Nederlanden.
- c) Meer Cultuur vergelijkend onderzoek tussen landen met mensen van Afrikaanse afkomst leidt tot nieuwe inzichten over de behandeling van bovengenoemd syndroom voor diverse ontwikkelingsfasen. (Literatuur)onderzoek en internationale samenwerking kunnen een bijdrage leveren bij de totstandkoming van de te bereiken doelstellingen.
- d) Onderzoeken of de reeds ontwikkelde interventieprogramma's ook effectief zijn voor de onderhavige burgergemeenschap.
- e) Het ontwikkelen van beleid en preventieve en curatieve interventie-programma's, die op reguliere scholen en wijken worden uitgevoerd in groepsverband met als doel om de "mindset" van de zwarte mens en witte mens in positieve zin te beïnvloeden, waardoor het welbevinden

van het zwarte kind/mens, het inlevingsvermogen van het witte kind/mens wordt beoogd, het herstel wordt aangevangen, een positiever zelfbeeld wordt ontwikkeld, de weerbaarheid wordt vergroot, het recht op zelfbeschikking (in denken en handelen) wordt bevorderd, dat meningen van mensen van Afrikaanse afkomst er toe doen, de identiteitsontwikkeling wordt versterkt, de afname van discriminerend gedrag zal verminderen, de vooroordelen naar kinderen, jongeren en hun ouders zullen afnemen en superioriteitsgevoelens zal afnemen en het bespreken van de achterliggende gedachten/gevoelens worden vervangen door geaccepteerd gedrag.

- f) Onderzoek naar de factoren die een rol spelen binnen het onderwijs, die vooroordelen en pestgedrag in stand houden en het bevorderen en het welbevinden van leerlingen op Nederlandse en Caraïbische Nederlandse scholen te verhogen en de prestaties van zwarte kinderen en jongeren te verbeteren.
- g) Onderzoeken welke ondersteuning de onderhavige burgergemeenschap nodig heeft om zich adequaat te ontwikkelen en op welke wijze de leerkrachten daadwerkelijk bijdragen aan het scheppen van voorwaarden om de leerlingen en hun ouders te stimuleren bij de verhoging van de leeropbrengsten. Verder is het van belang dat leerkrachten de onderwijsperspectieven van de leerlingen op de juiste waarde inschatten. Onderzoek zal moeten aantonen op welke wijze onderwijsgevendens participatie bevorderen binnen de diverse schooltypen.
- h) Op grond van onderzoekgegevens beleid formuleren ter verbetering van de positie van de kinderen, jongeren en volwassenen van Afrikaanse Caribische afkomst.

4.2.5. Maatregelen ten behoeve van de verbetering van de psychische gezondheidszorg

- i) Onderzoek naar de relatie tussen een hoge mate van spanningsklachten bij de mensen van Afrikaanse afkomst en de ziektebeelden, die zij vertonen (neurologische problemen, bijv. nek- en schouderklachten en pijn in de onderrug, hoge bloeddrukwaarden, hoge cholesterol, hersenbeschadigingen, hartproblemen t.o.v. andere etnische burgergroepen.

4.2.6. Onderzoek naar veelvuldig voorkomende medische ziekten bij mensen van Afrikaanse afkomst in het Koninkrijk

- j) Onderzoeken welke medische ziekten vaak voorkomen bij mensen van Afrikaanse van afkomst. Welke oorzaken hieraan ten grondslag liggen. Factoren als voeding, leefstijl, teveel stress wegens psychosociale problemen nader onderzoeken bij burgers van Afrikaanse afkomst; aansluiten bij reeds bestaande onderzoeksresultaten en aanvullend onderzoek

verrichten indien nodig. Cultuurvergelijksonderzoek verrichten binnen de eigen samenleving en andere gemeenschappen met mensen van Afrikaanse afkomst.

4.3. PIJLER ONTWIKKELING

In artikel 158 van het Durban Actieprogramma wordt door de VN lidstaten erkend dat het 'Verleden' ontegenzeggelijk heeft bijgedragen aan de armoede, onderontwikkeling, marginalisering, sociale uitsluiting, economische verschillen, instabiliteit die mensen van Afrikaanse afkomst in de verschillende delen van de wereld treffen. Vooral in de ontwikkelingslanden waar het verwerpelijke slavernijsysteem actief is bedreven.

De VN beschouwt het Decennium) als een goed instrument om beleid te ontwikkelen die de sociale en economische ontwikkeling van deze samenlevingen en de diaspora stimuleren. UCF vindt het een goed instrument om de projecten in het kader van het VN Decennium te koppelen aan de 17 duurzame ontwikkelingsdoelen (2015).

De Nederlandse uitvoering van het VN Decennium

Het VN Decennium Nationaal Actieplan (NAP) zoals afgesproken door de VN-Lidstaten is relevant in verband met succesvolle uitvoering van het VN Decennium voor mensen van Afrikaanse afkomst (2015-2024).

De acties die tot nu toe door de Nederlandse Staat zijn ondernomen en die door UCF worden aangemerkt als zijnde acties op het gebied van het VN Decennium zijn de volgende:

- Een sociale kaart is tot stand gebracht van organisaties, netwerken en personen die betrokken zijn bij het verbeteren van de positie van mensen van Afrikaanse afkomst in Nederland. De Sociale Kaart is nog niet volledig.
- Via aanbesteding zijn een aantal educatieve projecten gefinancierd om het bewustzijn te vergroten en empowerment te ondersteunen.
- Kleine budgetten zijn beschikbaar gesteld aan twee reeds bestaande fondsen om verzoeken betreffende financiering van projecten op het gebied van educatieve activiteiten te stimuleren.
- Een budget is beschikbaar gesteld ten behoeve van een educatieve project die jongeren van

Afrikaanse afkomst helpt hun potentieel te ontwikkelen en uitsluitingsmechanismen te bestrijden.

- Een wedstrijd is aangekondigd, die tot doel heeft een algemene boodschap te formuleren die het bewustzijn van racisme tegenover mensen van Afrikaanse afkomst in Nederland te stimuleren.
- Een conferentie georganiseerd om de aanpak van Nederland betreffende het VN Decennium te promoten.

De uitvoering de activiteiten in het kader van het VN Decennium is voor UCF een bevestiging dat de Nederlandse Staat nog steeds een 'verdeel en heers' strategie hanteert en een deel van de zwarte gemeenschap het stadium van 'spiegeltjes en kraaltjes' nog steeds niet is ontstegen. De Nederlandse Staat als Neo-Kolonisator die niets heeft te duchten van haar aan het Stockholmsyndroom leidende ingezetenen.

Voor UCF is een Nationaal Actieprogramma met als vertrekpunt het VN Decennium Actieprogramma dus onvermijdelijk.

DE PROGRAMMAPUNTEN

4.3.1. Nationaal Actieplan VN Decennium

UCF zet in op de ontwikkeling van het Nationaal Actieplan VN Decennium voor mensen van Afrikaanse afkomst (2015-2024).

Een Nationaal Actieplan geeft inzicht in het (specifiek) beleid en de daarop afgestemde beleidsdoelen en instrumenten voor het effectief monitoren, evalueren en (eventueel) bijsturen van de afgesproken maatregelen, programma's, projecten en activiteiten. Het geeft ook inzicht in de (meerjaren-)investeringen op de verschillende gebieden van beleidsuitvoering door Lidstaten. Het NAP is ook belangrijk voor het inzicht in de uitvoering door nationale-, regionale en lokale overheden en relevante stakeholders evenals de manier waarop de Civil Society wordt betrokken. UCF huldigt het idee van een gecoördineerde gestructureerde samenhangende integrale aanpak. Dit is een methode om enerzijds 'verdeel en heers', willekeur en institutionele racisme tegen te gaan en tot samenhang aan te sturen. Deze gecoördineerde gestructureerde samenhangende integrale aanpak verschilt van de methodiek die Nederland tot nu toe heeft gevolgd sinds de opheffing van

het Landelijk Overleg Minderheden. Een goed voorbeeld van een ongecoördineerde aanpak is de in december 2020 aangekondigde instelling van een Nationale Coördinator Anti Racisme (minister van Binnenlandse Zaken). Een week daarna werd de instelling van een Nationaal Coördinator Antisemitisme (minister van Justitie en Veiligheid aangekondigd. UCF constateert deze ongecoördineerde gang van zaken ook op het gebied van de verwerking van het slavernij dossier).

4.3.2. Nationaal Instituut voor Afrikaanse Diaspora Vraagstukken

UCF gaat zich inspannen voor de realisatie van een Nationaal Instituut voor Afrikaanse Diasporavraagstukken. Dit Instituut functioneert niet in een vacuüm. Het functioneert als belangrijk Expertise Orgaan ten behoeve van het Nationaal Forum en de Raad voor Reparatory Justice in het kader van een gecoördineerde gestructureerde samenhangende integrale aanpak. De aandachtsgebieden hebben betrekking op de volgende vraagstukken:

- Competentieontwikkeling (leiderschapsontwikkeling, empowerment/identiteitsversterkende trainingen).
- Methodiekontwikkeling in het kader van het meervoudig perspectief.
- Het opzetten van een promotiekamer/S.T.E.M om meer studenten van Afrikaanse afkomst te stimuleren om promotieonderzoek te doen.
- Het in kaart brengen van de onderwijssituatie en positie ten behoeve van een duurzaam ontwikkelingsprogramma voor nu en de Toekomst. Dit geldt eveneens voor de arbeidsmarktpositie voor nu en in de Toekomst.
- Het bevorderen van zelfstandig ondernemerschap in het kader van de Thuis economie;
- Kansen in de landen van herkomst realiseren (handel/MKB).
- (Politieke) Participatiegraad op diverse terreinen bevorderen.
- Ontwikkelingsprogramma's gericht op jongeren (inclusief tienermoeders, jongeren met criminele antecedenten).

4.3.3. Mensenrechten- en cultuureducatie

Mensenrechten- en cultuureducatie en de reconstructie van het geschiedenisonderwijs. Binnen deze context:

- het bevorderen van kennis(overdracht) en inzicht door middel van relevante activiteiten om de beginselen van gelijkheid en non-discriminatie in kwesties die van invloed zijn op mensen van

Afrikaanse afkomst te kunnen begrijpen. Dit, om effectief in te kunnen spelen op de vraagpunten van zorg en om de rechten van mensen van Afrikaanse afkomst te beschermen.

- het promoten en doen realiseren van projecten die leiden tot meer kennis en respect voor het erfgoed, de cultuur, spirituele uitingsvormen en geschiedenis van mensen van Afrikaanse afkomst met inbegrip van de trans-Atlantische slavenhandel, slavernij en kolonialisme.
- het herzien en ontwikkelen van specifieke curricula en bijbehorend lesmateriaal over de geschiedenis van de trans Atlantische slavenhandel, slavernij en kolonialisme en vooral het aandeel van Nederland daarin.
- het aanvullen van het huidige geschiedenisonderwijs met een Black History curriculum waarbij de Afrikaanse geschiedenis wordt belicht met bijvoorbeeld de beschavingen van Mali, Ghana, Songhai, Egypte, Ethiopië, Nubië, Zimbabwe en Nigeria.
- het integreren van de curricula in formeel en informeel onderwijs, op de niveaus van het primair-, secundair-, post secundair en het volwassenen onderwijs. Deskundigen van Afrikaanse afkomst moeten in de gelegenheid worden gesteld om bij te dragen aan de ontwikkeling van dergelijke curricula.